

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV

П'ЯТНИЦЯ, 4 ЛИПНЯ 2008 РОКУ

ЧИСЛО 27

VOL. CXV

FRIDAY, JULY 4, 2008

№. 27

Про урочисте відзначення 90-річчя Української революції 1917-1921 років

Комюніке Міністерства закордонних справ України

Події Української революції 1917-1921 років мають виключне історичне значення в історії України ХХ ст. Вони відкривають нову Україну, яка не лише покликається на своє минуле княжої та гетьманської доби, не лише декларує прагнення до відновлення власної державности, але й робить рішучі кроки до створення української новітньої держави. Вособленням цього стала діяльність Української Центральної Ради.

Створена у березні 1917 року УЦР очолила український національно-визвольний рух, надала українській революційній стихії організованих форм, об'єднала провідні українські

політичні партії, змусила рахуватись і вести діалог з собою загальноросійську революційну демократію. Саме вона проголосила і очолила Українську Народну Республіку.

Сила Центральної Ради полягала в її тісному зв'язку з народними масами. Всеукраїнські військові, селянські та робітничий з'їзди, проведені під егідою УЦР, стали ключовими у сценарії розвитку Української революції. Потужне значення для її розвитку мали Універсали Центральної Ради. Вони стали дороговказом до проголошення Української Народної Республіки, яка за вісім місяців пройшла шлях від прихильниці

ідеї національно-територіальної автономії України в складі федеративної Росії до ідеї проголошення незалежності.

В нових політичних умовах, які створилися після падіння Тимчасового уряду в Петрограді, Центральній Раді вистачило двох місяців, щоб задекларувати повну незалежність Української Народної Республіки. Це сталося 22 (9) січня 1918 року і було зафіксоване IV Універсалом. Подальший хід Української революції був пов'язаний з боротьбою за відстоювання УНР. За цей час українському урядові вдалося укласти мирну

(Закінчення на стор. 3)

Відбулася регіональна нарада з консульських питань

Андрій Олефіров

НЮ-ЙОРК. – В Генеральному консульстві України в Нью-Йорку 18-19 червня відбулась регіональна нарада з консульських питань під головуванням заступника міністра закордонних справ України Олександра Купчишина, в якій взяли участь генеральні консули України

та старші консульські посадові особи посольств України в країнах Північної та Південної Америки.

На нараді був розглянутий комплекс питань, пов'язаних з захистом прав та інтересів громадян України, які перебувають або проживають

(Закінчення на стор. 3)

Учасники наради (зліва) Генеральний консул України в Торонто (Канада) Олександр Данилейко, радник Департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України Юрій Панченко, консул України в Куритибі (Бразилія) Олександр Марков, перший секретар Посольства України в Перу Світлана Крамаренко, Генеральний консул України в Нью-Йорку Микола Кириченко, Генеральний консул України в Ріо-де-Жанейро (Бразилія) Ігор Тумасов, заступник міністра закордонних справ України Олександр Купчишин, перший секретар Посольства України в Мексиці Олег Трикозенко, директор Департаменту консульської служби МЗС України Сергій Погорельцев, третій секретар Посольства України в Канаді Арсеній Положий, радник Посольства України в США В'ячеслав Лузін, другий секретар Посольства України в Бразилії Дмитро Матющенко, другий секретар Посольства України в Аргентині Андрій Грушко, консул України в Нью-Йорку Андрій Олефіров, другий секретар Посольства України на Кубі Сергій Солодовник.

Пам'ятник Т. Шевченкові відкрито в Азербайджані

Президент України Віктор Ющенко (зліва) та Президент Азербайджанської Республіки Ільхам Алієв під час відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові. Фото: Прес-служба Президента України.

БАКУ. – Президент України Віктор Ющенко та Президент Азербайджанської Республіки Ільхам Алієв 30 червня взяли участь у церемонії урочистого відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові.

У своєму виступі на відкритті В. Ющенко подякував азербайджанському колезі за втілення домовленості про спорудження цього пам'ятника, яка була досягнута рік тому, місцевій владі, яка сприяла його встановленню, та авторам цього проекту. Він висловив переконання, що творчість Т. Шевченка зрозуміла кожній нації, і оцінив цю подію як великий жест поваги до України і українсько-азербайджанських взаємин.

За словами І. Алієва, символізм цієї події є також в тому, що пам'ятник відкрито в Баку на проспекті Свободи. „Україна і Азербайджан століттями боролися за свою свободу. Сьогодні вони є незалежними“, – зазначив він. Він запевнив, що азербайджанська сторона надає значної уваги розвиткові взаємин з Україною, і відкриття пам'ятника Т. Шевченкові засвідчує це.

„Шевченко був великим сином і генієм українського народу, великим художником. Його боротьба за свободу і вільну Україну були невід'ємною частиною його творчості і життя“, – сказав Президент Азербайджану, додавши, що значна частина творів поета перекладена азербайджанською мовою.

Після церемонії провідники обох держав спілкувалися з українською громадою.

Президенти України та Азербайджану взяли участь у відкритті Днів української культури в Азербайджані, які тривали з 30 червня по 2 липня. (Прес-служба Президента України)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Партія Регіонів представила свій варіант Конституції

КИЇВ. — Фракція Партії Регіонів у Верховній Раді підготувала проєкт закону „Про внесення змін до Конституції України“, яким передбачено закріпити в Конституції позаблочною статут України, надати російській мові статус державної, а також неможливість розміщення на території держави військових баз інших країн, повідомили 1 липня народні депутати Олена Лукаш і Олександр Лавринович. За словами О. Лавриновича, в проєкті змін до Конституції передбачено, що вибори у Верховну Раду відбуваються за принципами пропорційної системи за відкритими списками. Крім того, передбачено, що політична партія, що одержала найбільшу щодо інших партій кількість голосів виборців, але менше тієї, яка забезпечує обрання більшості від конституційного складу ВР України, одержує 226 депутатських мандатів. („День“)

В. Ющенко прибув до Батумі

БАТУМІ, Грузія. — Президент України Віктор Ющенко 1 липня прибув для участі в Третій зустрічі Організації за демократію та економічний розвиток - Грузія, Україна, Азербайджан, Молдова (ГУАМ). Окрім керівників організації, участь також беруть президенти Польщі, Румунії, Литви, чільні представники інших європейських і середньоазійських держав. Це, на думку експертів, вже само по собі каже про перспективи розширення організації, створеної свого часу для протидії російському впливові на пострадянському просторі. Одна з тем зустрічі – створення миротворчих сил в рамках ГУАМ для заміни ними російських миротворців у регіонах заморожених конфліктів – на Кавказі і Придністров'ї. Передбачено ряд двосторонніх зустрічей, в тому числі з Президентом Грузії Михайлом Саакашвілі, Президентом Республіки Польща Лехом Качинським, Президентом Литовської Республіки Валдасом Адамкусом. Крім того, В. Ющенко та М. Саакашвілі у місті Сарпі відкриють пам'ятний знак „Дорога Грузії – дорога просвітництва – св. Андрія Первозваного“. На зустрічі плянується ухвалення декларації „ГУАМ – інтегруючий схід Європи“ та комюніке Батумської зустрічі. Можливе підписання декларації про використання транспортного та транзитного потенціалу, спільні заяви ГУАМ та країн-партнерів – США, Японії, Польщі та Чехії, протоколи та документи співробітництва у митній та правоохоронній сферах. Також під час зустрічі Грузія перебере головування в цій організації від Азербайджану. (УНІАН, Bi-Bi-Ci)

„Форбс“ назвав найкращі країни для підприємництва

ВАШІНГТОН. – Журнал „Форбс“ 28 червня назвав найбільш сприятливі країни для підприємництва – на першому місці опинилася Данія. Україна

зайняла 75 місце, розташувавшись між Об'єднаними арабськими еміратами (ОАЕ) і Єгиптом. Росія знаходиться на 86 місці в оцінюванні. Рівень валового внутрішнього продукту (ВВП) в Україні журнал оцінив у 6.9 відс. З колишніх радянських республік Україну обігнали Грузія, зайнявши 68 місце, Казахстан (69 місце), Литва (30), Латвія (32), Естонія (10). Естонія стала найбільш сприятливою країною для розвитку підприємництва з усіх пострадянських держав. В оцінюванні представлена 121 країна з 192 держав світу. („Кореспондент“)

В. Ющенко домовився про нафту

БАКУ, Азербайджан. — Президент України Віктор Ющенко та президент Азербайджану Ільхам Алієв 30 червня оголосили про домовленість найближчим часом пропонувати першу каспійську нафту (так звану технологічну) трубопроводом Одеса-Броди. Головним питанням азербайджанський керівник назвав визначення шляхів постачання каспійської нафти у причорноморські порти. Трубопровід Одеса-Броди був споруджений ще у 1990 роки, але досі за проєктом призначенням не використовувався. Під час переговорів з І. Алієвим головним питанням було практичне здійснення рішення про створення Каспійсько-Чорноморсько-Балтійського енергокоридору, до якого, окрім країн членів ГУАМ, приєдналися країни Балтії та Польща. Такий енергокоридор, на думку Києва і Баку, стане альтернативою російському маршрутові доставки енергоресурсів до країн Європейського союзу, а також складе конкуренцію російським маршрутам „Північний потік“ і „Південний потік“. (Bi-Bi-Ci)

В. Путін застеріг Ю. Тимошенко про НАТО і флоту

МОСКВА. — Прем'єр Росії Володимир Путін 28 червня застеріг Юлію Тимошенко у Москві, що розширення НАТО буде контрпродуктивним і створить нові розподіли. В. Путін застеріг, що у разі вступу України до НАТО Росія припинить співпрацю з Україною у галузі чутливих військових технологій і перенесе виробництво на свою територію. Щодо ціни на газ російський прем'єр повторив, що Росія хотіла б поступово вводити для України європейські ціни і додав, що середньоазійські поставальники газу висловили бажання перейти на європейські ціни з січня 2009 року. В. Путін зауважив, що нинішній український уряд конструктивно працює в питанні газової співпраці, і додав, що вперше за багато років Україна не має боргів за газ. Два прем'єри також обговорили інше гостре питання – позицію України щодо того, що вона не поновить після 2017 року оренду військовій базі Росії в Криму. Ю. Тимошенко сказала, що договір виконується, і що довкола питання про присутність Чорноморської флотії на території України нині нагнітаються пристрасті, і це питання стає причиною ускладнення взаємин

з Росією. В. Путін заявив, що односторонні дії є деструктивними і руйнують взаємини України і Росії і зазначив, що ЧФ є „загальним надбанням і України, і Росії з минулого“. Він також додав, що Російська флотія також забезпечує безпеку і суверенітет України. (Bi-Bi-Ci)

Тбілісі не піде в НАТО без України

ВАРШАВА, Польща. — Міністер закордонних справ Грузії Ека Ткешелашвілі заявила, що Тбілісі не піде в НАТО без України, про це вона сказала 25 червня на зустрічі з міністром закордонних справ Польщі Радославом Сікорським у Варшаві. На запитання, чи погодиться Тбілісі йти до членства в Північноатлантичному союзі, якщо йому надійде таке запрошення, а Києву – ні, Е. Ткешелашвілі відповіла: „Ні“. „Ми маємо з Україною дуже міцне стратегічне партнерство. Це наше спільне зусилля, і ми вважаємо, що перспектива полягає в тому, щоб іти шляхом до членства разом“, – заявила вона. За словами Е. Ткешелашвілі, „зближення з НАТО разом з Україною дає набагато більші можливості“. На останній зустрічі НАТО в квітні цього року деякі країни-члени Північноатлантичного союзу домоглися, що надання Грузії та Україні Плян дій для членства в НАТО відклали. Міністри закордонних справ країн-членів НАТО мають переглянути готовність України і Грузії до отримання Плян дій для членства на своїй зустрічі в грудні цього року. Отримання й виконання Плян дій для членства в НАТО є обов'язковим кроком на шляху до вступу до Північноатлантичного союзу, хоча не конче мусить привести до цього вступу. (УНІАН)

Почав діяти портал з працевлаштування

КИЇВ. — Державна служба зайнятості представила інтернет-портал „Труд“, створений для підбору персоналу і пошуку праці. Портал „Труд“ має в своєму розпорядженні загальнодержавну базу даних, зручний „інтерфейс“, скорочені і розширені пошукові послуги. На порталі можна самостійно зареєструвати в базі своє резюме або вільні місця праці. Портал міститиме інформацію про потенційних працедавців, особливості виробничих процесів, рекомендації і поради з вибору професії і напряму навчання. За станом на 1 червня працедавці запропонували 35.1 тис. вільних місць праці в Київському міському центрі зайнятості (КМЦЗ). Серед них – 60 відс. вільних робочих місць призначено для робітників і осіб без професії, а інші – для службовців. („День“)

Надання російській мові статусу регіональної – незаконне

ДОНЕЦЬК. — Апеляційний адміністративний суд Донецька 26 червня визнав незаконним рішення Луганської обласної ради про надання російській мові статусу регіональної, прийняте у квітні 2006 року. Таке рішення суд

прийняв за апеляцією Луганської обласної ради, яка не погодилась з рішенням Ленінського районного суду Луганська, який також визнав протизаконним зазначене рішення. Після прийняття у квітні 2006 року Луганською обласною радою рішення про надання російській мові статусу регіональної обласний осередок Української республіканської партії звернувся до Ленінського районного суду Луганська, аби скасувати це рішення і виграв справу. (Інститут Масової Інформації)

До Софійського Собору повернули Царські Ворота

КИЇВ. — Унікальна пам'ятка XVIII ст. – срібні Царські Ворота – повернулася до Києва 25 червня. Їх мають встановити у Софійському соборі урочисто, з участю перших осіб держави, до 1020-річчя Хрещення Київської Русі. Конкурс на відновлення Царських Воріт провели у Польщі, Німеччині, Росії та Україні. Виграли поляки. Вивезти на реставрацію ратитет дозволив Кабінет міністрів. Царські ворота реставрували у Польщі протягом двох років. Спочатку пам'ятку відновили за світлинами. Виготовляли ж її копіями інструментів, якими працювали тодішні ремісники. Неля Куковальська, директор заповідника „Софія Київська“, сказала, що роботу виконано кваліфіковано. (Канал - 5)

Людський розвиток в Україні – за оцінюванням ООН

ЖЕНЕВА, Швейцарія. — Україна посіла 76 місце серед 170 країн світу у щорічному оцінюванні ООН з людського розвитку. При цьому Україна має гірші показники, ніж країни, подібні до неї – Росія, Білорусь, Румунія, Албанія та Македонія, повідомив 24 червня постійний представник Програми розвитку ООН в Україні Френсіс О'Донел. Серед сусідів України набагато кращі показники має Польща та Словаччина, а гірші – Молдова, яка посіла 111-ту позицію у щорічному оцінюванні. Головними критеріями оцінювання є не тільки економіка та освіта, але й медицина, стан справ у якій в Україні є вкрай незадовільним. За словами Ф. О'Донела, тоді як економіка і доходи українських громадян зростають, їхнє здоров'я системно погіршується. (Bi-Bi-Ci)

Щогорічний врожай зернових в Україні буде багатим

КИЇВ. — Щогорічний врожай зернових в Україні буде на рівні 40 млн. тонн – вважають у Міністерстві аграрної політики. При цьому близько половини з врожаєм зернових припадатиме на пшеницю. При такому врожає обсяги експорту зернових можуть становити до 14 млн. тонн. Міністер аграрної політики Юрій Мельник сказав 24 червня, що до 1 липня українським експортерам вдасться вивезти 3.7 млн. тонн зернових, аби звільнити приміщення для зерна нового врожаю. До травня цього року в Україні діяли запроваджені урядом обмеження на експорт зерна. (Bi-Bi-Ci)

В серпні у Києві відбудеться IX з'їзд Світового конгресу українців

КИЇВ. — З 20 по 22 серпня буде проведено IX з'їзд Світового конгресу українців (СКУ), повідомили 27 червня у прес-службі Київської міської державної адміністрації (КМДА), яка надає допомогу в організації цього заходу в столиці України. КМДА інформує, що відбулася зустріч заступника голови КМДА Сергія Рудика з першим віце-президентом СКУ, головою Світової федерації українських жіночих організацій Марією Шкамбарою.

Згідно з досягнутими домовленостями, столична адміністрація допоможе СКУ в організації та проведенні жалобної ходи делегатів та учасників Конгресу у зв'язку з трагічними подіями Голодомору 1932-1933 років від Українського

дому до пам'ятного знаку на Михайлівській площі, та Панахиди в пам'ять про жертви Голодомору.

Також розглядається можливість прийняття у КМДА на честь учасників заходу та зустрічі Київського міського голови з керівництвом Конгресу, національних делегацій, представниками столиць чужоземних держав та вихідцями з Києва. у зв'язку з трагічними подіями Голодомору 1932-1933 років.

СКУ був заснований у 1967 році під назвою Світовий конгрес вільних українців (СКВУ). З 1992 року організація має назву – Світовий конгрес українців (СКУ). Періодичність скликання Конгресів – раз на п'ять років. (УНІАН)

Пропонують перепоховати прах С. Петлюри

КИЇВ. — Народний депутат України, член фракції „Нашої України - Народної самооборони“ (НУ-НС) Микола Кульчинський 27 червня запропонував перепоховати прах голови Директорії Української Народної Республіки Симона Петлюри з Франції на його батьківщині в Полтаві.

Полтавський міський громадський комітет з увічнення пам'яті С. Петлюри виступив з ініціативою встановлення Голови Директорії УНР пам'ятника у Полтаві. Однак, Полтавська міська рада не змогла визначитися з місцем розміщення пам'ятника. За виділення землі в узгодженому місці для встановлення пам'ятника С. Петлюри про-

голосувало тільки 19 депутатів з 35 присутніх в залі. Пам'ятник С. Петлюри плянували відкрити ще 22 вересня 2007 року, до 70-річчя області, і на місці спорудження монументу вже було встановлено пам'ятний знак. Проте депутати міської ради оскаржили в суді рішення обласної державної адміністрації про встановлення пам'ятника, посилаючись на те, що місце під пам'ятник не погоджене з міською радою.

Господарський суд Полтавської області 2 липня 2007 року визнав неправомірними дії обласної адміністрації щодо встановлення в Полтаві пам'ятного знаку С. Петлюри. („Кореспондент“)

Про урочисте...

(Закінчення зі стор. 1)

угоду з країнами Четвертного союзу (Німеччина, Австро-Угорщина, Болгарія, Туреччина) – першу мирну угоду, що завершувала Першу світову війну 1914-1918 років.

Ідеї Української революції 1917-1921 років живили український рух протягом всього XX ст. і стали одним з наріжних каменів проголошення сучасної Української держави.

Особливо варто наголосити на демократичних традиціях Української революції. Вони органічно впливали з попереднього передреволюційного етапу розвитку українського руху, який черпав свої сили в народницьких ідеях та козацькому історичному минулому України.

В основу створення Української Народної Республіки була покладена ідея скликання Всеукраїнських Установчих зборів, а також ухвалена Конституція УНР, в якій сувереном державної влади проголошувався народ.

Окрім УНР, в Україні здійснювались й інші державотворчі проекти. Один з них – Українська Держава під проводом гетьмана Павла Скоропадського. Цей проект мав амбітне завдання придушити революційну руйнівну енергію та при підтримці німецьких експедиційних військ вибудувати консервативну державу, оперту на захист прав приватної власно-

сти. На ліберально-консервативні цінності орієнтувалися українські галицькі політики, проголошуючи Західноукраїнську Народну Республіку.

Українська революція в часі збіглася з глобальним світовим конфліктом – Першою світовою війною та післявоєнним перевладштуванням Європи. Від самого початку свого існування УНР зазнала політичного тиску з боку більшовицької Росії, який з кінця 1917 року перетворився на збройний конфлікт, що тривав до кінця 1921 року.

На жаль, в цій боротьбі Україна не отримала підтримки з боку країн Антанті. Несприятливий зовнішньополітичний чинник став чи не найбільшою перпоною на шляху українського державотворення.

Після поразки від більшовиків українська державність збереглась лише у формі Української соціалістичної радянської республіки, природа якої була дуже суперечливою.

Українська революція створила потужний привід для розвитку української національної ідеї, зростання національної самоідентифікації, розвитку національної інтелігенції.

Відзначення 90-ої річниці Української революції 1917-1921 років в Україні і серед наших співвітчизників за кордоном – це вшанування пам'яті відомих і невідомих героїв, які віддали життя за нашу могутню, єдину, вільну і квітучу Україну.

Ювілейна монета на честь Р. Шухевича

КИЇВ. – Національний банк України (НБУ) випустив ювілейну монету з серії „Знамениті особистості України“, присвячену генералові-хорунжому й головному командирові Української Повстанської Армії (1943-1950 роки), військовому й політичному діячу Романові Шухевичеві.

Монета виготовлена зі срібла, тираж – 3,000. На аверсі монети розташовано композицію стилізованої ламаної дороги, яка підіймається вгору. На тлі дороги напис „Слава Україні!“, вгорі – Малий герб України і напис півколом – „Національний банк України“, під яким – номінал 5 грн. і рік чеканки монети, а також позначення металу, його проби, маси в чистоті й логотип Монетного двору НБУ.

На реверсі зображено портрет Р. Шухевича на тлі стилізованого лісу, який символізує військовий опір окупантам і національно-визвольний рух на території України, а також розташовані написи: „Героям слава!“, „1907 Львів 1950 Білогорща“ і – внизу півколом – „Роман Шухевич“.

Автори – Володимир Таран, Олександр Харук, Сергій Харук, автор моделі – Анатолій Дем'яненко. (УНІАН)

Відбулася ...

(Закінчення зі стор. 1)

на американському континенті, обговорено шляхи удосконалення механізмів надання консульсько-правової допомоги українським громадянам, підвищення ефективності діяльності консульських установ України в регіоні.

Відбулась урочиста церемонія

вручення О. Купчишином державних нагород України Послові України у США Олегові Шамшурові та Постійному представникові України при ООН Юрієві Сергєєву, які, згідно з указом Президента України Віктора Ющенка, були відзначені за вагомий особистий внесок у розвиток української дипломатії, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм.

Заступник міністра закордонних справ України Олександр Купчишин вручає нагороди Постійному представникові України при ООН Юрієві Сергєєву (світлина зліва) і Послові України у США Олегові Шамшурові.

Усе про українців Аргентини

ЛЬВІВ. — Під час Конгресу української діаспори 19 червня відбулася презентація ілюстрованої книги відомого науковця Оксани Сапеляк „Українська спільнота в Аргентині. Історико-етнологічний аспект“, що побачила світ у видавництві „Атлас“.

Автор розповіла, що у своєму дослідженні намагалася на широкому порівняльному матеріалі розповісти про самозбереження української діаспори та її асиміляцію й інтеграцію в суспільства Південної Америки. Багато мовиться про суть асиміляційного процесу, про діяльність українців-місіонерів.

Цю працю вже обговорювали в наукових колах Львова та Києва. У книзі зібрані унікальні фотографії. Наприклад, є світлина

першої церкви, яку українці побудували ще тоді, коли в Аргентині вони не мали свого священика. Збудувавши храм, люди збиралися в церкві самі.

На конкретних прикладах науковець показала першорядну роль Української Греко-Католицької Церкви в збереженні самоідентичності українців в Аргентині.

Представляючи свою працю, О. Сапеляк з докором мовила про байдужість влади до української книговидавничої справи. Бо, скажімо, на видання згаданої книги науковець збирала кошти аж три роки. 500 примірників – це надто мало, щоб книга потрапила до всіх охочих дізнатися про життя українців у далекій Аргентині. („Львівська газета“)

АМЕРИКА І СВІТ

США виділили додаткові кошти на воєнні операції

ВАШІНГТОН. — Президент Джордж Буш, виступаючи 30 червня, заявив, що 162 млрд. дол. найближчим часом буде виділено з бюджету США на війни в Іраку та Афганістані. Відповідний законопроект того ж дня він підписав. У документі не вказано дати виведення американських вояків з Іраку. Виступаючи у Білому Домі, Дж. Буш сказав, що Америка мусить гарантувати своїм воякам за океаном підтримку та має бути їм вдячна за службу. Він похвалив законодавців за співпрацю під час голосування за законопроект. Нові фінансові впливання підуть на військові акції в Іраку та Афганістані до часу, коли наступний президент США займе кабінет у січні 2009 року. Дж. Буш свого часу чітко висловлювався проти бажання демократів, які контролюють більшість у Конгресі, встановити граничний термін виведення військ з Іраку. В додаток до нових фінансових надходжень на війни в Іраку та Афганістані, в законопроекті передбачені 465 млн. дол. на допомогу Мексиці та країнам Центральної Америки, які борються з насильством та торгівлею наркотиками. („Голос Америки“)

Німеччина збільшить контингент в Афганістані

БЕРЛІН. — Уряд Німеччини планує на тисячу військових збільшити німецький контингент в Афганістані. Таке рішення у Берліні ухвалили 24 червня під тиском партнерів з НАТО. Таким чином в Афганістані перебуватимуть 4,5 тис. німецьких військових, що вчетверо більше, ніж на початку 2002 року, коли німці долучилися до міжнародної стабілізаційної місії. До жовтня рішення уряду має розглянути Бундестаг. Міністер оборони Німеччини Франц-Йозеф Юнг наголошує, що вояки Бундесверу і надалі нестимуть службу виключно на півночі Афганістану, де ситуація є відносно стабільною. Збільшення контингенту, як запевняє Ф. Юнг, не пов'язане зі збільшенням небезпеки для німецьких військових: „Не можна виключати, що нам раптом потрібно буде задіяти резерви. Але також будуть моменти, коли ми зможемо виконувати завдання без участі цілого контингенту“. („Німецька хвиля“)

Ірак залучає західні нафтові гіганти

БАГДАД, Ірак. — Іракський уряд у понеділок, 30 червня, оголосив плани залучити додаткову закордонну допомогу, щоб розробляти величезні нафтові родовища країни. З чотирма найбільшими міжнародними компаніями — „Exxon Mobil“, „BP“, „Shell“ і „Total“ уклали довготермінові контракти. Крім того, інші чужоземні компанії запрошують для надання технічної допомоги для збільшення видобутку. План стосується шести великих нафтових родовищ Іраку. Деякі з них вважають найбільшими і найперспективнішими у світі. Сподіваються, що упродовж двох років видобуток нафти в Іраку з

теперішнього рівня 2,5 млн. барелів денно, зросте до 3 млн. забезпечивши більше коштів для економіки країни. Питання залучення чужоземних нафтових компаній для іракських політиків дуже складне. В такій націоналістичній країні, як Ірак, контролю над нафтовими родовищами і видобутком нафти — дуже чутливе питання. Воно заторкує Британію, яка керувала країною після Першої світової війни, а також теперішню американську присутність. Багато іракців переконані, що очолювані США сили окупували їхню країну, щоб контролювати нафтові багатства. Іракці також підозріло дивляться на західні нафтові компанії, які бааситський уряд вигнав з країни у 1970-их роках. Такі підозри посилюються повідомленнями в газеті „Нью-Йорк Таймс“, що теперішні плани іракського уряду були намальовані з участю американських радників. Це змушує іракський уряд виправдовуватися і стверджувати, що нафта залишатиметься власністю іракського народу. (Bi-Bi-Ci)

Концерт, присвячений 90-річчю Н. Мандели

ЛОНДОН. — Колишній президент Південноафриканської республіки Нелсон Мандела 28 червня закликав до рішучої боротьби проти бідності та СНІДу. Попереду ще дуже багато праці, зазначив лавреат Нобелівської премії миру під час святкового концерту на честь свого 90-річного ювілею. На концерт у лондонському Гайд-Парку прийшли кілька десятків тисяч осіб. Зібрані кошти отримав створений Н. Манделою фонд боротьби зі СНІДом. Організатори задоволені концертом — були розпродані всі 46,664 квитки. Це число було обрано не випадково — воно мало нагадувати особистий номер Н. Мандели під час його 27-річного політичного ув'язнення. Організатор концерту, колишній гітарист гурту „Queen“ Браян Мей, відповідаючи на питання, чому він взявся за цю справу, сказав: „Він попросив мене. Гадаю, що немає такої людини, яка відмовила б Н. Манделі. Я не знаю жодної людини у світі, яку хотілося б підтримати більше“. („Німецька хвиля“)

Б. Гейтс залишив „Майкрософт“

ВАШІНГТОН. — Легендарний засновник корпорації „Майкрософт“ Бил Гейтс провів останній повний робочий день у ранзі голови ради директорів компанії. З наступного тижня Б. Гейтс відходить від безпосереднього керівництва „Майкрософт“, щоб переключитися на благодійну діяльність. 27 червня один з найбагатших підприємців планети попрощався зі своїми колегами. Отримуючи прощальний подарунок від головного виконавчого директора „Майкрософт“ Стіва Балмера, Б. Гейтс не зміг стримати сліз. Б. Гейтс заснував „Майкрософт“ разом зі своїм другом Полем Аленом у 1975 році. Після цього він покинув Гарвардський університет і зумів отримати почесний диплом Гарварду лише в 2007 році. За ці роки „Майкрософт“ перетворила-

ся на світового провідника у галузі програмних рішень, а її засновник неодноразово визнавався найзаможнішою людиною у світі. Річний обіг продажів компанії складає більш ніж 40 млрд. дол. Б. Гейтс залишиться почесним головою ради директорів компанії і буде брати участь у ряді технологічних проєктів „Майкрософта“. („Кореспондент“)

Головування в ЕС переходить до Франції

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — 1 липня головування в Європейському союзі (ЕС) на найближчі пів року переходить від Словенії до Франції. Виведення Євросоюзу з інституційної кризи, в якій ця регіональна організація опинилася після провалу референдуму в Ірландії за Лісабонським договором, стане основним завданням Франції. Спостерігачі чекають у зв'язку з цим, що офіційний Париж докладе максимум зусиль, щоб спонукати керівництво Ірландії організувати повторне всенародне голосування. Невипадково візита до Дабліна президента Франції Ніколя Саркозі запланована на 11 липня. Більшість жителів Ірландії 12 червня проголосували проти нового базового документу, що визначає принципи і механізми ефективнішого функціонування ЕС. Відмова Ірландії ратифікувати Лісабонський договір може створити нову юридичну безвихідь для цієї організації, як це трапилося в 2005 році з проєктом європейської конституції, який на національних референдумах не підтримали жителі Франції і Голландії. За підсумками червневої зустрічі в Брюсселі провідники 27 країн ЕС вирішили повернутися до обговорення ситуації з Лісабонським договором на черговій зустрічі 15 жовтня в бельгійській столиці. („Кореспондент“)

Г. Клінтон і Б. Обама об'єднали зусилля у боротьбі за Білий Дім

ВАШІНГТОН. — 27 червня Гіларі Клінтон і Барак Обама вперше з'являться разом на виборчому вічу, щоб офіційно розпочати фінальний етап президентської кампанії Б. Обами. Для початку вони вибрали невеличке містечко Юніті, у штаті Нью-Гемшир. Символізм вибору цього міста полягає не тільки в назві, яка означає єдність, а ще й в тому, що 8 січня тут, під час попередніх виборів, кожен з кандидатів набрав рівно по 107 голосів на свою підтримку. Усе ж політологи вважають, що теперішній союз між двома політиками є дуже умовний і кожен переслідує в ньому власну мету. Мешканці містечка Юніті кажуть, що приїзд Б. Обами і Г. Клінтон до них був найбільшою подією в історії міста. Всі про це лише й говорять. Усі жителі Юніті отримали запрошення на об'єднувальну кампанію Б. Обами та Г. Клінтон. Вони з гордістю зазначають, що не лише назва міста вплинула на вибір політиків, і не лише той факт, що на праймеріз у січні юнітці віддали за обох кандидатів порівно голосів. Весь штат заслужив, щоб звідси почалася президентська кампанія Б. Обами. Тим часом політики,

напередодні приїзду в Юніті, з усіх сил демонструють, що подолали колишні суперечки і готові до єдності. Вони навіть публічно захищають один одного. Для Б. Обами підтримка Г. Клінтон надзвичайно важлива. Йому потрібні голоси білих американців, а особливо жінок, які так відверто симпатизують Г. Клінтон. Втім, для Г. Клінтон союз з Б. Обамою не лише справа партійної дисципліни. Це ще 10 млн. дол. боргу, який залишився в неї після її виборчої кампанії, і які вона сподівається погасити з допомогою Б. Обами. Г. Клінтон спеціально не припинила, а лише призупинила свою виборчу кампанію, щоб мати законні підстави продовжувати збирати гроші у свій фонд. А Б. Обама, якому вдається надзвичайно успішно переконувати своїх прихильників жертвувати на його виборчу кампанію, звернувся до них з проханням допомогти Г. Клінтон виплутатись з боргів. Він також провів нараду зі своїми фінансистами, попросивши їх об'єднати зусилля з командою Г. Клінтон щодо цього делікатного питання. („Голос Америки“)

У Ханті-Мансійську розпочалася зустріч Росія-ЕС

ХАНТИ-МАНСІЙСЬК, Росія. — На черговій зустрічі „Росія-Європейський союз“ 26 червня розпочато переговори щодо нової угоди про партнерство. Центральними положеннями документу стануть безпека постачань енергоносіїв, а також торгівля, повідомила єврокомісар з питань зовнішніх взаємин Беніта Фереро-Вальднер: „Це має бути широкий договір, який охоплюватиме як політичний діалог, так і угоду про вільну торгівлю. Будуть у цьому документі наукове співробітництво і багато інших речей, насамперед питання співпраці в енергетичній сфері. Це цікавить сторони більш за все“, — зазначила Фереро-Вальднер. Також єврокомісар обіцяла не оминати таких питань, як правові реформи у Росії, а також свобода слова і права людини. („Німецька хвиля“)

Посольства США — на прицілі в терористів

ЛЬВІВ. — За інформацією Департаменту США від 25 червня, близько 150 американських посольств у різних державах світу не відповідають стандартам безпеки і можуть стати цілями для терористів. Уряд планує впродовж найближчих п'яти років витратити не менше 8 млрд. дол. для укріплення найуразливіших дипломатичних представництв. США почали активно посилювати безпеку своїх дипломатичних представництв після терактів у Кенії й Танзанії, що сталися близько 10 років тому. Внаслідок вибухів тоді загинула 231 особа, серед яких було 12 американських громадян. Відтоді на запобіжні заходи з держбюджету США виділили понад 4 млрд. дол. Проте здійснених антитерористичних укріплень виявилось замало. Лише цього року американські дипломатичні місії зазнали нападів у Болівії, Чаді та Сербії. Посольство США в Іраку регулярно обстрілюють бойовики. („Львівська газета“)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

А. Аржаковський: „Екуменізм любови об'єднає українців”

Антуан Аржаковський – унікальна особистість. Громадянин Франції російського походження і православний мирянин, він залишив перспективну дипломатичну кар'єру, щоб викладати в Українському Католицькому університеті у Львові. Він має докторат з історії й очолює Інститут екуменічних студій УКУ. Впродовж 10 травневих днів проф. А. Аржаковський перебував у США та Канаді, де мав зустрічі з католицькими і православними провідниками української діаспори, також з представниками ширшої американської спільноти, ознайомлюючи їх з діяльністю УКУ. Проф. Аржаковський також прочитав лекцію про православне християнство у Колумбійському університеті в Нью-Йорку. Під час перебування у Чикаго проф. А. Аржаковський відповів на запитання Матвія Рері з Української католицької освітньої фундації.

Антуан Аржаковський

– Ви є активним учасником екуменічного руху в Україні. Що це таке – екуменізм?

– Екуменізм означає універсальність або вселенськість. Це – рух, який зародився на початку християнської ери і полягає у бажанні досягнути єдності між Церквами. У першому тисячолітті єдність Церкви мала в своїй основі два принципи. По-перше, кожна локальна Церква повинна була визнавати авторитет того, хто був першим в регіоні; і усі визнавали першість Папи Римського на вселенському рівні. Водночас це визнання мало б стверджуватися в спосіб, який не порушував би церковної єдності. Другий принцип полягав у тому, що Вселенська Церква визнає догми віри, проголошені на семи Вселенських соборах.

Папа Бенедикт XVI певен, що ми повинні повернутися до цих двох принципів першого тисячоліття. Українська Греко-Католицька Церква – це православна Церква, яка вирішила у XVI ст. відновити співпрацю з Римом, тому вона перебуває в унікальному становищі і сутнісно може допомогти подолати розколи між Католицьким і Православним Християнством.

– Якою є роль екуменізму в Україні?

– Україна була розділена на православний схід, що знаходився під російським впливом, та захід – виразно греко-католицький, який перебував під владою Польщі, а потім Австро-Угорської імперії. Порозуміння між українськими християнами може українцям наново відкрити свою ідентичність, звільнену від історичних поділів: плюралістичну, але об'єднану. За радянських часів не було можливості говорити про екуменізм. У сучасній незалежній Україні екуменізм буде запорукою національної єдності.

На жаль, сили темряви намагаються перешкоджати людям жити у єдності. А також неможливо досягнути єдності між християнами, поки кожна окрема особа не досягне спочатку єдності з Богом – навернення серця. Таким чином, екуменізм є дуже особистою духовною справою.

– В який спосіб Інститут

екуменічних студій служить цій цілі?

– Інститут був створений після Помаранчевої революції, яка була революцією духу і ствердила екуменізм життя: православні зі сходу, католики з заходу країни, люди різних інших віровизнань зібралися на Майдані Незалежності у Києві та молилися за відвернення громадянської війни. Виглядає, що єдність легше досягнути у часи страждань і випробувань. Коли люди терплять разом, вони не бачать поділів.

У нашому Інституті ми даємо студентам богословську і духовну освіту, яка допомагає їм відповідати на екзистенційні питання у житті. Ми готуємо не лише науковців, але викладачів християнської етики у школах; журналістів, які спеціалізуються у релігійних питаннях; соціальних працівників, які вивчатимуть різні проблеми українського суспільства.

Цього року інститут розпочне всевітню дистанційну магістерську програму з екуменічних студій. Це – перша така програма у світі. Маємо надію, що ця програма буде продовжувати плекати на світовому рівні „екуменізм любови” – бачення єдності, що наголошує спільну молитву, дружбу та співпрацю між конфесіями і між різними рівнями церковної ієрархії.

– Ваш дід по лінії матері – о. Димитрій Клепінін був православним священиком. Він загинув у нацистському концетраційному таборі після арешту за допомогу євреям під час Другої світової війни. Константинопільський патріархат у 2004 році проголосив о. Димитрія святим. Що це означає для Вас?

– Це джерело великої духовної радості, свідчення „екуменізму любови”, що дали мученики Української Греко-Католицької Церкви та мій дідусь.

УКУ – єдина освітня інституція, де можна навчатися про екуменізм. А Львів є, як ми любимо казати, „базовим рівнем” для екуменізму, оскільки його вважають містом поділу між Заходом і Сходом, між православ'ям і католицизмом. Особливо важливим є

(Закінчення на стор. 14)

НА ТЕМИ ДНЯ

В. Ющенко в боротьбі з опонентами повертається до тактики Л. Кучми

Тарас Кузьо

Щоденні політичні атаки на уряд Юлії Тимошенко створюють враження „дежа вю”, циклічного повторення української політики. Ці напади до болю нагадують агресію, з якою розправлялися в 2000-2001 роки з урядом Віктора Ющенка, до складу якого тоді входила віце-прем'єр-міністр з Паливно-енергетичного комплексу Ю. Тимошенко.

Ідентичними є не лише арсенали політичних інструментів та методів, якими користувався режим Леоніда Кучми, а зараз застосовуються Секретаріатом В. Ющенка. Повертається практика використання тієї ж в'їдливої, неорадянської риторики для звинувачень чинного Кабінету міністрів, з допомогою якої вісім років тому засуджувалася політика Кабміну В. Ющенка.

Нещодавні звинувачення уряду Ю.Тимошенко у „фашизмі” та „популізмі” – просто переписані слова з сумнозвісного „відкритого листа трьох”, підписаного у лютому 2001 року Президентом Леонідом Кучмою, прем'єром В. Ющенком та головою Верховної Ради Іваном Плющем і спрямованого проти акції протесту „Україна без Кучми”, в якому взяла участь Ю. Тимошенко.

Показовий факт: І. Плющ, обраний до парламенту за списком Блоку „Наша Україна-Народна самооборона” (НУ-НС), навідріз відмовився підписувати коаліційну угоду з Блоком Юлії Тимошенко (БЮТ). Так само І. Плющ категорично відмовився вибачатися за співавторство у „листі трьох”, виправдовуючи свої дії тим, що це був правильний спосіб засудження „антидержавного заклоту”.

Сьогодні ролю І. Плюща виконує глава Секретаріату Віктор Балога. Саме йому належить авторство випадів проти Ю. Тимошенко, які за стилістикою дуже нагадують „лист трьох”.

До того ж, багато українських політиків та експертів відкрито заявляють про наслідування нинішнім керівництвом Секретаріату Президента не лише політики та риторики адміністрації Л. Кучми, а й тактики вибіркового тиску з допомогою правоохоронних органів (Служби безпеки та Генпрокуратури, які контролюються чи знаходяться під впливом людей з оточення В. Ющенка), спрямованого проти опонентів, зокрема проти Юрія Луценка та Давида Жванії.

Ще однією очевидною паралеллю між політичною тактикою режиму Л. Кучми восьмирічної давнини та тактикою В. Ющенка є використання Ради національної безпеки та оборони (РНБО) для боротьби з іншодумцями.

Протягом 2000-2001 років РНБО використовувалося Л. Кучмою для підризу та згорання урядового курсу В. Ющенка-Ю.Тимошенко, особливо у сфері антикорупційної політики у Паливно-енергетичному комплексі (ПЕК). Антиконтитуційна діяльність РНБО з гальмування урядової політики була поновлена після обрання В. Ющенка Президентом

України, і цю інституцію продовжують використовувати у тому ж дусі.

У 2005 році секретарем РНБО став відомий своєю гострою неприязню до Ю. Тимошенко Петро Порошенко, а з грудня 2007 цю ж посаду обіймає колишня голова парламентської фракції Партії Регіонів Раїса Богатирьова. І П. Порошенко, і Р. Богатирьова у РНБО стали в руках Президента знаряддям для руйнування урядів Ю. Тимошенко.

Ще одним прямим свідченням повернення до тактики доби Л. Кучми стало призначення 19 травня президентським радником Євгена Марчука. У 2000-2001 роки Л. Кучма використовував Є. Марчука в якості секретаря РНБО для руйнування системи антикорупційних заходів, впроваджених Ю. Тимошенко в енергетичній сфері.

Тоді її кроки призвели до виведення з „тіньового” енергетичного сектора 12 млрд. грн. доходів та завдали потужного удару по змові олігархів на ринку електроенергії. Тому немає жодного випадкового збігу в тому, що з призначенням Є. Марчука радником Президента, зросла антиурядова активність РНБО на енергетичному напрямку.

За часів Михайла Горбачова Є. Марчук був заступником голови Комітету державної безпеки УРСР, а при Леоніді Кравчукові став першим головою Служби безпеки України. У 2000-2001 роках, перебуваючи на посаді секретаря РНБО, Є. Марчук займався дискредитацією політики уряду В. Ющенка-Ю.Тимошенко в Паливно-енергетичному комплексі, оскільки саме ця політика зводила нанівець розлогу корупцію в ПЕК.

За іронією долі, сьогодні В. Ющенко вдихнув нове життя у політичну кар'єру Є. Марчука саме через загрозу з боку Ю. Тимошенко, яка своєю політикою продовжує боротися за більшу прозорість в енергетиці та знову стає на заваді поширенням в ПЕК корупційним змовам.

Коли автор під час бесіди з Послом Кейтом Смітом (керівником Робочої групи з питань української енергетичної політики при вашінгтонському Центрі стратегічних та міжнародних досліджень [CSIS]) запитав, що він думає про енергетичну політику Ю. Тимошенко, той відповів наступне:

„Критика дій уряду в ПЕК прикро вражає. Очевидно, всі зусилля прем'єр-міністра Тимошенко виглядають спрямованими на встановлення більшої прозорості та зниження корупції як всередині країни, так і в енергетичному співробітництві між Україною, Росією та країнами Центральної Азії... На мою думку, вона більше за інших була віддана намірові усунути всіх непотрібних і непрозорих посередників з газової сфери. Зважаючи на зростаючі ціни на енергоносії, потрібно пам'ятати, що Україна потребує більш відкритої системи, яка б заохочувала чесну конкуренцію”.

К. Сміт звернув увагу на те, що політика уряду Ю. Тимошенко в

(Закінчення на стор. 20)

Україно, дбай про свою молодь!

Виховання молоді, передання життєвого досвіду від попередніх поколінь до наступних – ця проблема виникла не сьогодні і стосується не лише українського суспільства. Її загальнолюдський зміст виразно вчувається в прадавній мудрості: „Якби молодість знала, якби старість могла“. А звідси випливає ідеальний варіант: молодість, яка „може“, і старість, яка „знає“, повинні діяти заодно, рука об руку.

В умовах життя поза матірньою землею українські родини мають додаткові труднощі: нелегко прищепити синам і донькам таку любов до української мови, щоб вони спілкувалися нею хоч би вдома. Все тяжче приваблювати молоді сили до активної праці в українських громадах – з цієї причини вже чимало наших організацій зникло, відійшло в історію. Можливо, саме цим пояснюється, що наші старші віком читачі в листах до редакції висловлюють такі щирі надії та сподівання на молодь в Україні, на те, що от-от вона прийде до впливу на загальну ситуацію в суспільстві, радикальним чином змінить її, оздоровить, виведе країну на вищі рівні існування.

Нема найменших сумнівів, що така молода зміна підростає, чимало вищих і середніх навчальних закладів успішно виконують свою місію, хоч, на жаль, нерідко не завдяки, а всупереч обставинам, оскільки Україна все ще перебуває в довгій і небезпечній смузі системної політичної кризи. Боротьба за владу там вийшла за межі здорового глузду, між державним проводом і народом утворилася глибока прірва, політики, навіть найвідоміші, своїм життям не подають доброго прикладу для молоді, вона полишена сама на себе, все більше схиляється до чужих і далеко не найкращих взірців у способі життя, у світорозумінні і світосприйманні.

Ось до яких висновків прийшли львівські вчені, опитавши декілька тисяч старшоклясників, студентів і молодих робітників міста щодо їхнього професійного, національного, родинного і релігійного самовизначення. Перше: більше стало охочих здобути вищу освіту, але це збільшення супроводжується помітним спадом рівня і якості знань, бо вчитися ідуть, поряд зі здібними дітьми, й ті, чий батьки можуть заплатити за навчання. Друге: національна культура не належить до духовних пріоритетів сучасної молоді, все більше вона обмежується досягненням матеріального добробуту, все більше підпадає під космополітичні впливи. Третє: молодь все менше цікавлять родинні цінності, народження і виховання дітей. Четверте: релігійні інтереси все більше зводяться до формального виконання обрядів, не зачіпаючи моральних основ особистості.

„...Свого часу при зіткненні з більш розвинutoю європейською цивілізацією загинули держави і культури доколумбівської Америки, загинули культури народностей Австралії й Океанії... Чи виживе при такому зіткненні Україна? Чи врятує її наша молодь. Скоріше за все, таки загине, оскільки сил, які могли б протистояти згубним впливам, практично немає. І причиною загибелі української нації стане саме її молодь, її орієнтації на європейські цінності, точніше – її прагматичний і нерозважливий життєвий вибір...“ – пише у львівському журналі „Універсум“ соціолог Юрій Вінтук з Національного університету „Львівська Політехніка“, один з авторів дослідження. Певна річ, з таким песимістичним висновком ми не можемо погодитися. Україна виходила живою зі страшніших випробувань. Майже 150-річний досвід існування світового українства, зокрема американського, каже нам, що, попри неминучі зовнішні нашарування, національне почуття може залишитися незамінним джерелом життєвих сил окремої людини, громади, народу, всієї нації.

ЛИПЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Конотоп – страшне для Москви слово

Багато чого з української лексики Москва не годна проковтнути: сьогоднішня, нібито постімперська, нібито демократична, – так само, як не годна була ні царська, ні советська. Імена Івана Мазепи, Симона Петлюри, Євгена Коновальця, Степана Бандери, абрєвіатури ОУН і УПА, вже не кажучи про Дивізію „Галичина“, – це для кремлівських вождів як кістка в горлі. Сотні вчених, недовчених і перевчених „спеціалістів“ довгі роки потіли, фальсифікуючи українську історію, спотворюючи до невпізнання її багатозначні сторінки і замовчуючи цілком однозначні, як от Конотопська битва, що є сторінкою вічної ганьби для Росії. Якби їхня воля, московські шовіністи назавжди втерли б її з історичної пам'яті.

Тому вони не втрималися, щоб відповідно не зареагувати на Указ Президента Віктора Ющенка „Про відзначення 350-річчя перемоги війська під проводом гетьмана України у Конотопській битві“. Міністерство закордонних справ Росії у своєму коментарі на цей указ дозволило собі недипломатично осмикнути українську сторону: мовляв, дехто в Україні „вишукує... в місцях суперечливій російсько-українській історії події і персонажі, примітні лише тим, що вони якось були спрямовані проти Москви, проти Росії, проти росіян...“.

Який спритний викрут – „місцями суперечлива російсько-українська історія“! І яка моральна глухота! Ніколи вони не зрозуміють і не визнають, що це Москва, Росія, росіяни були проти України і проти всіх інших сусідніх народів.

А в кінці цього неоімперського окрику – груба неправда: російська поразка під Конотопом сталася „через чергову зраду чергового гетьмана“. Ні, вона сталася, бо ще живим був вільнолюбний козацький дух, була ще здатність опиратися злу і насильству.

Після смерті Богдана Хмельницького Москва кинулася прибирати до рук Україну, але Богданів спадкоємець Іван Виговський, розумний і рішучий політик, був їй на заваді. Тоді москалі звичними для них підступами спровокували в Гетьманщині опозицію гетьманові і відтак – громадянську війну, від якої І. Виговський змушений був захиститися Гадяцьким договором з Польщею: Україна, як незалежне Велике Князівство Руське, мала увійти у федерацію з Польщею і Литвою, на рівних з ними правах. На цей договір Москва відповіла збройним вторгненням на українські землі. Восени 1658 року армія російського князя Ромодановського захопила ряд українських міст, заллявши їх кров'ю і пограбувавши.

Навесні 1659 року на підмогу Ромодановському привів 150-тисяч-

не військо князь Трубецькой, до нього приєдналися пару зрадливих козацьких старшин, яким москалі пообіщали золоті гори. Проте критична маса козацтва інстинктивно була вже на боці гетьмана І. Виговського, готова схрестити шаблі з зайдами.

Героєм першого бою з нападаниками став ніжинський полковник Григорій Гуляницький. Честь була йому дорожча, ніж ласка з рук ворога. З 4,000 козаків він 70 днів, від 21 квітня до 29 червня, захищав Конотопську фортецю, і князь Трубецькой зі своєю величезною армією нічого не міг вдіяти. Той проміжок часу не згаяв гетьман І. Виговський, зібравши 30-тисячне військо і залучивши на свій бік кримських татарів та польських добровольців.

Три дні боїв, 27-28-29 червня (за старим стилем) – і з московської потуги залишився шмельц. Майже всі князі-командири потрапили в полон, поранений Трубецькой ледве втік.

І просто тяжко нині збагнути, чому гетьман спинився на російському кордоні – була ж блискача можливості добити москалів у їхній столиці.

Про це читаємо в письменника-історика Валентина Чемериса: „В російсько-українській війні Виговський здобув блискучу перемогу під Конотопом на річці Соснівці 9 липня 1659 року (вершина його життя), коли було знищено близько 40 тис. російського війська, за іншими даними – 100 тис.) і захоплено в полон близько 15 тис... князя Трубецького виговці відігнали аж до Путивля – шлях на Москву був тоді відкритий (як і для утвердження української незалежності) але...“

В Україні почався традиційний розбрат, коли свої (нацьковані, підбурені переможеними) виступили проти своїх, коли брат пішов на брата. Гетьман І. Виговський розбив тоді князя Трубецького, а прибічники зрадливого Пушкаря – Золотаренко, Филимонов і Цюцюра – запросили у нього (через нього – в Росії) допомоги, щоб задушити свою ж незалежність, яка тільки-но почала утверджуватися на полі бою, і зробили все, аби російським військам (розбитим!) здалися Переяслав, Ніжин, Батурин, Глухів, Новгород-Сіверський...

І – пішло-поїхало... І переможна битва під Конотопом, завдяки діям своїх запроданців, не привела до перемоги у війні, бо в Україні піднялася нова хвиля виступів опозиції, сиріч боротьби за булаву та за шкурницькі інтереси...“.

Ох ці шкурницькі інтереси! Коли ж ми позбудемося їх? Тому й потрібне повернення до історії, щоб ми, врешті-решт, навчилися від неї, що незрівняно більша честь – загинути в бою, ніж жити в рабстві...

П. Ч.

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ“

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

www.ukrweekly.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays

by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Катедральна школа припинила працю Не забули земляка-героя

Після 61 року праці зачинено в Пармі, Огайо, цілоденну Українську католицьку катедральну школу св. Йосафата. В неділю, 8 червня, була відслужена в Катедрі св. Йосафата прощальна Служба Божа в подяку за довге, успішне існування.

Школу було відкрито в 1947 році. Були роки, коли в школі навчалося понад 600 дітей. В останні роки число учнів зменшилося до 100. При такому низькому числі учнів школа фінансово не могла утриматися. Дехто вважає, що при більшій співпраці між нашим духовенством, парафіянами та усією гро-

мадою Великого Клівленду можна було б було запобігти цьому лихові. Чи це справді так?

Можу лише сказати, що ми втралили інституцію, в якій наші діти здобували українську мову, знання з історії та культури. Школа славилася високим рівнем і здобувала перші місця серед американських шкіл в різних ділянках навчання.

Нехай збережеться гідна й світла пам'ять про школу св. Йосафата якнайдовше.

Анна Завадівська,
Парма, Огайо

Треба запровадити реєстр брехні

В наш час лайка, погрози, образи, побрехеньки і плюгавлення України, її мови, людей, думок стали відомою прикметністю московської пропаганди, і сперечатись щодо цього не маю з ким, ба – навіть і не треба.

Однак, можна діяти згідно зі старовинним латинським юридичним принципом („справа говорить сама за себе“). Варто запровадити хроніку перекладів на світові мови, як також і опублікування всього цього псевдо-інтелектуального паскудства і словесного хуліганства.

Такі видання російської полеміки

з українських тем не повинні викликати коментарів з українського боку, а лише зводитися до висловлення в цій полеміці думок, чи, власне кажучи, бездум'я.

Закордонні представництва, інформаційні мережі та агенція масового зв'язку, бібліотеки, університети та інші важливі установи повинні б діставати видання такого роду, щоб відповідальність за все сказане з чистою совістю віднести на російський рахунок.

Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиген

Праця і пляни Товариства „Свята Софія“

Товариство українців-католиків „Свята Софія“ належить до тих організацій нашої діаспори, котрі активно підтримують розвиток Українського Католицького університету у Львові, але водночас не забувають про потреби Інституту св. Климента в Римі 30 березня під час благодійного бенефісу УКУ, у якому взяв участь ректор університету о. д-р Борис Іудзяк, президент Товариства проф. д-р Леонід Рудницький передав 75 тис. дол. на потреби розвитку цієї філії УКУ в Римі.

Товариство „Свята Софія“ було засноване св. п. Патріархом Йосифом Сліпим в 1974 році, є благодійною неприбутковою корпорацією з осідком у Філадельфії і тісно пов'язане з матірною організацією св. Софії в Римі, що її Блаженніший Патріарх Йосиф заснував в 1970 році.

Завданням Товариства є морально допомагати і матеріально забезпечувати працю і розвиток установ і надбань Української Католицької Церкви, що їх створив або відновив Патріарх Йосиф, зокрема Інституту св. Климента Папи, собору св. Софії, храм Жировицької Богородиці й свв. Сергія і Вакха у Римі.

Впродовж 34 років свого існування Товариство надало численні стипендії для студентів богослов'я й історії Церкви, видало ряд наукових і популярних праць англійською і українською мовами, організувало низку наукових конференцій та спонзорувало численні публікації про українську духовність.

Вагомим досягненням Товариства є спорудження Музейно-меморіального комплексу

Патріарха Йосифа в його рідному селі Заздрість на Тернопільщині. Опікунами комплексу є сестри чину св. Василія Великого, вони піклуються про стан комплексу, про влаштування експозицій, проводять у селі виховну роботу з дітьми та з молоддю.

Сьогодні Товариство, разом з іншими європейськими товариствами св. Софії, має за мету створити для потреб студентів української діаспори програму літньої школи в Римі, фінансування якої надаватиметься з фондів св. Софії у США, Бельгії та Англії.

Просимо нашу громаду й надалі підтримувати Товариство своїми пожертвами, їх можна відтягати від податку (IRS N0 23-74380645). Чеки слід виставляти на St. Sophia Religious Association of Ukrainian Catholics і надсилати на адресу: 7911 Whitewood Rd., Elkins Park, PA 19027.

Цієї осені буде продовжено цикл спогадів про Ісповідника Віри Патріарха Йосифа Сліпого.

Перша наукова конференція та семінар відбудуться 8 листопада у приміщенні „Spirituality Center“ Сестер-василіянок на Фокс Чейзі у Філадельфії – на тему змін в Українській Католицькій Церкві. До участі в конференції запрошені Патріарх УГКЦ Любомир Гузар та Митрополит Стефан Сорока. Одним з головних промовців буде також перший Посол США до Ватикану, проф. Томас Меладі. Програма включатиме інформаційні зустрічі для широких кіл мирян та академічні дискусії для знавців Церкви.

Ігор Шуст,
Елкінс Парк, Пенсильванія

Дозвольте від щирого серця подякувати за надрукування у газеті листа про Романа Самокишина (ч.17) і прислану нам газету „Свобода“. 11 травня була відкрита меморіальна дошка громадсько-політичному діячеві, полковникові Української Народної Республіки, артистові, уродженцеві селища Печеніжин Р. Самокишинові (1885-1971).

Життя Р. Самокишина нічим не відрізнялося від життя його ровесників: навчався в школі, пас корову, допомагав батькові возити ліс для орендарів. А ще Р. Самокишин мав чудовий голос і співав у церковному хорі та в хорі при хаті-читальні „Просвіта“, грав в аматорських спектаклях.

Одружився з красунею-гуцулкою Ганною, і в них народилося двоє дітей. Однак, мирне життя перервала Перша світова війна і Р. Самокишин пішов на фронт. В одному з боїв підрозділ, яким командував молодий унтер-офіцер, потрапив у російський полон. Невільницькі шляхи привели його до Кам'янця-Подільського, де він був санітаром у військовому шпиталі.

У 1915 році в Києві діяла театральна трупа „Товариство українських акторів“ за участю Марії Заньковецької і Панаса Саксаганського під орудою Івана Мар'яненка. Трупа відвідала Кам'янець-Подільський і у церкві почула незвичайної краси чоловічий голос. Після

відправи познайомилися з Р. Самокишином і запропонували йому увійти до складу трупи. На прохання корифеїв української сцени генерал-губернатор дозволив звільнити Р. Самокишина для гастролей в Україні.

В експозиції Державного музею театрального музичного та кіномистецтва України в Києві виставлені афіші вистав, на яких поряд з прізвищами М. Заньковецької, П. Саксаганського, І. Мар'яненка, Любові Ліницької, є прізвище Р. Самокишина.

Коли закінчилася війна, Р. Самокишин вирішив повернутися на рідну Гуцульщину, але почалися події національно-визвольної революції 1917-1920 років. Р. Самокишин, маючи військовий вишкіл, взяв активну участь у створенні підрозділів Вільного козацтва на Катеринославщині та Херсонщині.

Головний отаман УНР Симон Петлюра у листопаді 1918 року присвоїв Р. Самокишинові звання полковника і призначив командиром полку. Під час епідемії тифу Р. Самокишин був на межі смерті, але одужав і повернувся в рідне село.

Життєвий шлях Р. Самокишина був важким і тернистим, але пройшов він його, не збочивши. Помер він в Івано-Франківську 26 жовтня 1971 року.

Микола Самокишин,
Коломия,
Івано-Франківська обл.

Верх поблажливості

З великим здивуванням прочитала я в „Свободі“ (6 червня) статтю Р. Л. Хом'яка „Як реагувати на плач волиняка“. Стаття ця – відгук на приватний лист з Волині, який був поміщений в „Свободі“. Подібні листи час від часу можна прочитати на сторінках тижневика, і я з цікавістю їх перечитую, бо вони краще відображають настрій і побут в окремих районах України, ніж це подає преса. Однак, досі ніхто публічно не вступив в дискусію з авторами приватних листів. Цю місію взяв на себе Р. Хом'як...

З першого запиту „Як реагувати на плач брата-волиняка, який бідається з приводу нинішнього становища України“ стає очевидним, що Р. Хом'як не збирається вести серйозний діалог з „братом-волиняком“. Він хоче його лише повчити і висміяти.

Називаючи „брата-волиняка“ вісім разів „інтелігентом“, він не вагається п'ять разів закинути йому, що він „нарікає, нарікає, нарікає“. Він радить волинякові „тішитися самотійною Україною“, хоч волиняк ніде не висловлює протилежної думки.

Також він повчає „брата-волиняка“, що „шалений тиск на Україну“ не почався від часу поразки Віктора Януковича на виборах. Він наводить багато прикладів з історії подібного тиску, про які, я певна, його брат-волиняк і сам знає.

Вашінгтонський інтелігент далі дає „братові-волинякові“ досить

наївну пораду: „А щодо неполадків, раджу йому зібрати групу і піти на зустріч з народними депутатами і висловити свої думки на те, як вони правлять державою. Тут не завадить нагадати їм, що завжди є чергові вибори, а в Україні дають і відбирають владу на виборчих дільницях“.

Мабуть, Р. Хом'як забув, що виборці в Україні не голосують безпосередньо за народних депутатів, а за партійні списки, і депутати більше залежать від партійних провідників, ніж від виборців.

Зрештою, чи багато нам допомагає наше ходження до своїх конгресменів і сенаторів в США?

Не дивлячись на те, що Р. Хом'як „цікавиться Волинню і волиняками“, і що він навіть „залишає кілька гривнів за каву“ чи за різьбу тубільця, чи пак „місцевого художника“, насправді він Волині не знає.

Писати, що Волинь була своєю рідною „Сибіром“ поверсальської Польщі, куди засиляли політично ненадійних осіб, не зовсім відповідає правді. Таких людей не засиляли на Волинь, їх засиляли в Березу Картузьку.

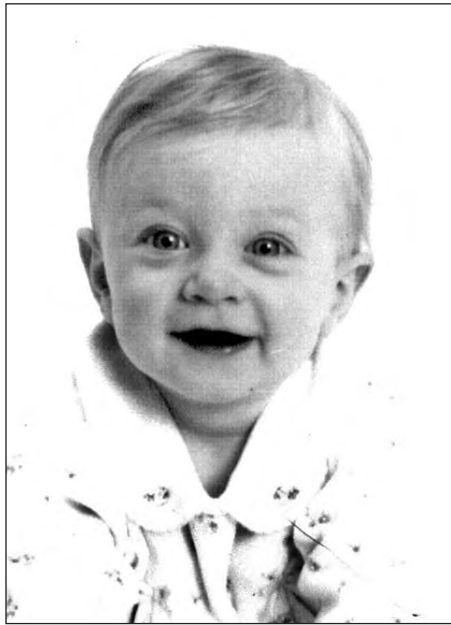
На кінець хочу сказати, що Р. Хом'як своєю статтею образив не тільки волиняків, але також багато українців в Україні.

Я певна, що мало хто з нас тут в Америці погоджується з думками чи позицією Р. Хом'яка.

Алла Легка-Герець,
Ратерфорд, Нью-Джерсі

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Касандра і Маделін Полянські, доні Стейсі та Петра Полянських, з Монтклейру, Нью-Джерсі, – нові членки 88-го Відділу УНСоюзу. Своїх внучок забезпечили бабуся Марія та дідусь Богдан С. Полянські.

Ізабела і Александер Полянські, діти Мімі та Богдана А. Полянських з Глен Рідж, Нью-Джерсі, – нові члени 88-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечили бабуся Марія та дідусь Богдан С. Полянські.

Софія та Аріядна Стокерт, доні Одарки та Томаса Стокертів, з Мілбурн, Нью-Джерсі, – нові членки 88-го Відділу УНСоюзу. Своїх внучок забезпечили бабуся Марія та дідусь Богдан С. Полянські.

Наталія Т. Шепелява, доня Роксани та Данила Шепелявих, з Філадельфії, – нова членка 13-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечила бабуся Юлія Шепелява.

**Тут має бути
фотографія
Вашої дитини
– нового члена
УНСоюзу**

Софія-Марія Михальчак, доня Мірясі Худьо-Михальчак і д-ра Бориса Михальчака з Нью-Йорку, – нова членка 269-го Відділу УНСоюзу. Свою доню забезпечили батьки.

Максвел Ільківський, син Тифані та Михайла Ільківських, з Орчард Парку, Нью-Йорк, – новий член 360-го Відділу УНСоюзу. Свого племінника-внука забезпечила тітка-бабуся Надія Марк.

Союзівка календар подій 2008 рік

10-13 липня – Фестиваль Української Культури.

3-18 липня – Heritage camp, session 1.

13-19 липня – Discovery/Cultural camp.

20-25 липня – Heritage camp, session 2.

20-26 липня – спортовий табір „Ч. Січі“, сесія 1.

20 липня - 2 серпня – танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 1. Концерт в суботу, 2 серпня.

27 липня - 2 серпня – спортовий табір „Ч. Січі“, сесія 2.

27-31 липня – зустріч батьків і адоптованих дітей, табір спонзорований Посольством України.

3-16 серпня – танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 2.

9 серпня – вибір „Міс Союзівки“.

9 - 16 серпня – Святкування 25-ліття клубу „Suzie-Q“.

16 серпня – Концерт учасників 2-ї сесії танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської.

17-23 серпня Joseph's School of Dance, табір клясичних танців.

25 серпня - 1 вересня – святкування Дня Праці на Союзівці.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 14.
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Пам'ятаймо про Голодомор 1932-1933 років в Україні

Не гасне свічка пам'яті...

Виступає організатор вечора-реквієму Зоряна Герасимчук.

ЛУЦЬК. – У Волинському академічному обласному музично-драматичному театрі ім. Тараса Шевченка впродовж довгого часу відбувалася вистава „Прости і помилуй“, присвячена Голодомору-геноциду, а у Краєзнавчому музеї – виставка матеріалів з фондів Служби безпеки України у Волинській області.

Урочисті заходи, присвячені цій сумній, болючій темі, відбулися у Луцькому національному технічному університеті, де навчається 12 тис. студентів і працює 415 викладачів. Університет очолює академік Віктор Божидарнік, який дбає, щоб випускники були не лише добрими спеціалістами, а й свідомими синами і дочками України.

Впродовж місяця студенти і викладачі під керівництвом проректора Зоряни Герасимчук готувалися до вечора-реквієму „Пам'яті неvigасний собор“. Вечір відбувся 25 квітня. Його вела Тетяна Холковська – артистка Волинського драматичного театру ім. Т. Шевченка. В програмі звучали вірші Василя Симоненка, Володимира Сосюри, піснеспіви. Були виступи ректора В. Божидарніка, академіка Миколи Жулинського, голови Волинської обласної державної адміністрації Миколи Романюка, З. Герасимчук, а також очевидців Голодомору.

Напередодні студенти і викладачі побували на виставі „Прости і помилуй“, а в університеті – на виставці ікон „Феномен Воскресіння Христа“. 39 творів студентів, на яких зображено Спасителя, передано до Будинку

В залі університету під час вечора-реквієму. Зліва в першому ряді академік Микола Жулинський, голова обласної адміністрації Микола Романюк, ректор університету Віктор Божидарнік, перший проректор Зоряна Герасимчук.

немовляти, для людей найстаршого віку і до обласної лікарні.

На вечорі студентський театр показав сцени так званих „добровільних заготівель“, композицію „За Україну, за її волю“.

У заключному слові З. Герасимчук сказала: „Те, що вчинив московсько-більшовицький тоталітарний режим, не підлягає жодним порівнянням. Голодом-

геноцидом замордовано 10 млн. українців-трудівників, які на своїй рідній землі знайшли нечувано страшну, голодну смерть. Ми повинні не лише пам'ятати про цей злочин, а й робити все, щоб нічого подібного не відбулося на рідній землі. Треба навчанням, працею засівати добро і щастя в незалежній Україні“.

Володимир Рожко

Документи викривають винуватців Голодомору

„Людоїди, яких бачив і з ними розмовляв – це бідняки, середняки, колгоспники, одноосібники, які не мають ніякого господарства. Всі вони справляють враження звірино-голодних людей, у яких ніяких бажань, крім одного бажання – що завгодно і якою завгодно ціною їсти“. Ця цитата запозичена з доповідної записки Народного комісара землеробства УРСР О. Одинцова, яку він надіслав до Центрального Комітету Комуністичної партії України 12 березня 1933 року. Ось що він доповів керівництву партії: „Я особисто відвідав найбільш голодуючу сім'ю Саражанської Палажки, колгоспниці, вдома її не було. На лаві лежить труп 12-річного сина Степана, який помер три дні тому, біля печі сидять двоє ще живих дітей 7-8 років – виснажені і розтирають полову для приготування їжі. Тут же від місцевих людей, які супроводжують мене, дізнався, що тепер у селі лежать непохованих 15 трупів“.

Ці відомості та ряд інших, які використовуються у цій статті, опубліковані в збірнику „Репресивно-каральна система в Україні 1917-1953“, який видано у двох томах у Києві. Вони є першою спробою системного висвітлення раніше забороненої теми.

Та повернемося до доповідної записки наркома. Партійне керівництво України, одержавши цей хвилюючий документ, зробило негайні висновки? Адже йшлося про надзвичайні події, свідком яких став член уряду. Ні, записка не викликала занепокоєння, її поклали, як кажуть, під сукно. Така ж доля спіткала і лист рядового колгоспника до Сталіна у квітні 1932 року. В листі говориться: „Шановний тов. Сталін. Чи є закон Радянської влади, щоб селянство сиділо голодне, так, як ми, колгоспники, не маємо в своєму колгоспі навіть фунта хліба. І зараз це не тільки Горби, а треба взяти Глобинський і Семенівський райони, де поголовний голод серед народу. Ми, колгоспники, вирішили спитати – що буде дали? Питаємо: за що ми билися на фронтах, за те, щоб сидіти голодними, щоб бачити, як вмирають діти в корчах голоду?“.

А ось лист комсомольця Г. Ткаченка, адресований секретареві ЦК компартії України Станіславові Косіорові: „Ви уявляєте, що зараз діється на батьківщині, Уманщині, Київщині?“ –

запитує комсомолец і сам відповідає: „Десятки і сотні випадків, коли колгоспники виходять в поле і зникають, а через кілька днів знаходять їх провонявшими, і так їх без жалю, наче це природно, заривають в яму і кінець“.

Тим часом С. Косіор доповів Й. Сталіну 8 грудня 1932 року: „Застосування до колгоспів, які не виконують пляну хлібозаготівель, особливо ж до голів, членів правлінь і до рахівників, застосовано у великій кількості – за листопад і п'ять днів грудня заарештовано по лінії ДПУ 1,230 осіб, членів правління, рахівників (голів – 240, членів правлінь – 750, рахівників – 140). Крім того, заарештовано бригадирів – 140, завгоспів-вагарів – 265, інших працівників колгоспів – 195. Репресії щодо комуністів, посібників і покровителів куркульського саботажу. До цього останнім часом виявлено багато серйозних фактів розкладу і зрадництва комуністів, особливо з числа тих, хто безпосередньо працює на селі і в колгоспах. Нині притягнуто до суду 327 комуністів. За розглянутими в жовтні-листопаді справами засуджено дев'ять осіб до вищої міри“.

Всупереч міжнародним нормам, які забороняють втручання в діяльність судових органів, Політбюро приймає 5 листопада 1932 року постанову, в якій чорним по білому написано: „Зобов'язати судові органи позачергово розглядати справи по хлібозаготівлях, як правило, виїздними сесіями на місці із застосуванням суворих репресій, забезпечуючи диференційований при цьому підхід до окремих соціальних груп, застосовуючи особливо суворі закони до спекулянтів, перекупників хліба“.

Кати не обмежувалися тим, що забирали останню зернину з хати, та й ще позбавляли людей можливості купувати в крамниці найнеобхідніші товари.

Постанова Раднаркому УРСР та Центрального комітету Комуністичної партії України (більшовиків) від 6 грудня 1932 року: „За явний зрив пляну хлібозаготівель і злісний саботаж, організований куркульськими і контрреволюційними елементами, занести на чорну дошку такі села (далі ідуть назви сіл). Щодо цих сіл провести такі заходи: „Негайно припинити підвіз товарів, повне припинен-

ня кооперативної і державної торгівлі на місці і вивіз з відповідних кооперативних і державних крамниць усіх виявлених товарів...“.

Варто було зібрати на зерновому полі колосся, що лишилися після жнив, і вирок готовий: 10 років в'язниці, а то й більше, або заслання до Сибіру на каторжні роботи. Дія закону від 7 серпня увійшла в історію України, як період жаху і безмірного насильства над людьми. Їх вина полягала лише в тому, що вони хотіли їсти.

Картину тогочасного життя в Україні відтворює у своїх спогадах вчитель Іван Юрченко з села Карсненське, Брацлавського району, Вінницької області: „В той час у нашому селі душили податками одноосібників, чи як їх звали „підкуркульниками“, подвоювали і потроювали „податковий плян до двору“. А за невиконання цілі родини оббирали до нитки, забирали все до зернини, витрушували навіть вузлики з квасолею, кукурудзою, кутею, квашанину викидали на шлях. Забирали й одяг, взуття з дітей стягали. Ой, як же упеклися селянам ті „бригади“ з міськими партисядниками, політкомісарами та місцевими підлабужниками з комсомольців і „комнезамів“. Притягли до ганебної роботи нас, вчителів, змушували школярів по горищах лазити, вишукувати сушню, гриби, мак – і те забирали. Бригади, про які згадувалося, в народі називали справжнім іменем – розбійниками і бандитами. Це від них по селах лунав стогін і голосіння, лилися ріки сліз нещасних матерів. Вони, ті матері-мучениці, старалися рятувати своїх дітей від голоду, сушили цвіт і листя акації, варили спориш, перетирали кукурудзяні качани.“

Та хіба ото був порятунок? Почали пухнути діти і дорослі, ховати не було кому, бо люди, які ще трималися, не мали сили робити труни, копати могили, а стягали десятки трупів і закопували їх у рів, засипаючи землею. Вона, та рідна земля, приймала всіх до себе“.

Про страшенний злочин червоної більшовицької Москви на українській землі не можна забути. Згадуючи всіх мучеників, треба розповідати всьому світові про те страхоття, що його приховувала нелюдська влада. Рід український пам'ятає невинні жертви.

Анатолій Гороховський,
заслужений працівник культури України,
Чикаго

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Інтернет-Банкінг

Перевірка балансу
Трансфер коштів між рахунками
Перевірка історії рахунку
Цілодобовий інтернет-доступ до
рахунку

За додатковою інформацією про
інтернет-банкінг звертайтеся до
найближчого від-
ділення нашої
кредитівки.

Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848

Обслуговування української громади
понад 40 років.

OBERAMMERGAU PASSION PLAY 2010

PERFORMED JUST ONCE EVERY 10 YEARS!

Don't miss out on two spectacular tours being organized by the
Ukrainian Catholic Metropolis of USA
& *Metropolitan Stefan Soroka*

TOUR #1

12 Day Danube River Cruise *plus* Passion Play

Budapest; Bratislava; Vienna; Melk Abbey; Passau;
Regensburg; Munich; Mittenwald; Oberammergau

"Escorted by Rev. Dr. Ivan Kaszszak"

July 3-14, 2010

Tour Price \$3,499pp (land only)
(27 Meals Included): 10 Breakfasts - 7 Lunches - 10 Dinners

TOUR #2

13 Day Lemkivshchyna Eastern Europe & Passion Play

Krakow; Peremyshl'; Sanok; Zdynia; Prague;
Regensburg; Oberammergau; Mittenwald; Munich

Featuring "Lemkivska Vatra"

"Escorted by Metropolitan Stefan"

July 13-25, 2010

Tour Price \$3,650pp (land only)
(26 Meals Included): 11 Breakfasts - 4 Lunches - 10 Dinners

"A once in a lifetime
experience!"

Special Offer!
Make your deposit of \$500 pp by
July 25, 2008 and save \$150 pp!

Due to high demand from Christians around the world, there is a very small window allowed for deposits and the hottest tickets of the decade. Reservation deadline is November 15, 2008.
But not to worry! Cancellation Insurance is included - so your deposit is protected!

Call for details!
732-928-3792

Zenia's Travel Club LLC

UKRAINIAN
SELFRELIANCE
NEW ENGLAND
FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч

Якщо Ви недавно приїхали до Америки, не маєте достатнього досвіду у
банківських справах, потребуєте почати кредитну історію,

не хвилюйтеся – у Вас є куди звернутися!

УКРАЇНЬСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ НЬЮ-ІНГЛАНД

запрошує до членства.

Ми віддано служимо українській громаді від 1959 року:

Виплачуємо добрі відсотки на звичайні ощадністі конти та

„Money market“.

Надаємо позички та „VISA“ кредитові картки на вигідних умовах.

Надаємо „ATM“ картки для зручності користування чековим контом.

Утримуємо пенсійні конти „IRA“ на високих відсотках.

Видаємо різного роду сертифікати з високими ратами.

Висилаємо гроші в Україну та інші країни.

Надаємо безкоштовне життєве забезпечення до 2,000 дол.

Надаємо нотаріальні послуги.

Чекаємо на Вас у головному офісі за адресою:

21 SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109
(860)296-4714 • (800)405-4714 • FAX (860) 296-3499

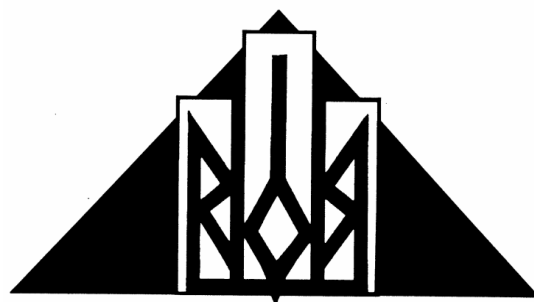
та у філіях:

103 NORTH ELM STREET, WESTFIELD, MA 01085
(413) 568-4948 • FAX (413) 568-4747

270 BROAD STREET • NEW BRITAIN, CT 06053
(860) 801-6095 • FAX (860) 801-6120

Уважні, досвідчені працівники

САМОПОМІЧ (Н.Дж.) Федеральна Кредитова Спілка

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

ЧИ ВИ ХОЧЕТЕ НАЙКРАЩУ ФІНАНСОВУ ОБСЛУГУ?

Ми пропонуємо:

Кредитові картки VISA

Позички на авто

Позички на житло

Багато іншого

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС!

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
(973) 471-0700

PASSAIC OFFICE
(973) 473-5965

Toll Free: 1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Фестиваль „Українська спадщина“

Учасники конкурсу „Срібний дзвіночок” виконують пісню Лілії Остапенко.

ЙОНКЕРС, Нью-Йорк. – Фестиваль „Українська спадщина” відбувся 13-15 червня біля Української католицької церкви св. Михайла. У ньому взяли участь вокальні групи і танцюристи. Був продаж пам'яток, частування українськими стравами.

Самодіяльні співаки юного віку брали участь у конкурсі „Срібний дзвіночок” на найкраще виконання пісень. Їхню майстерність оцінювали Заслужена артистка України Лілія Остапенко – композитор, автор понад 400 пісень, Заслужений артист України Ростислав Василенко – поет, відомий громадський діяч, Василь Гречинський – професійний диригент, багатолітній керівник хору „Думка” в Нью-Йорку, Роман Цимбала – соліст Львівського оперного театру, Славко Галатин – власник музичної студії в Нью-Йорку.

У конкурсі взяли участь Богдан

Табак, 14 років, і Калина Лещук, 9 років, з Нью-Джерзі, Христина Шафранська, 12 років, Юлія Ступень, 13 років, Юлія Курилець, 8 років, з Пенсильванії, Христина Махно, 15 років, Наталя Крутовська, 8 років, Зоряна Зарицька, 12 років, Анна Грабовська, 14 років, з Нью-Йорку, Тетяна Чорній, 16 років, з України, Андрея-Франческа Попович, 9 років, з штату Нью-Йорк, Меланія Рутер, 12 років, з Вашингтону.

Ведучими конкурсного концерту були сестри Надія і Наталя Павлишини. Разом з усіма учасниками вони виконали пісню, спеціально написану для конкурсу Л. Остапенко.

Дощовий день на закінчення конкурсу підказав журі рішення визнати переможцями усіх його учасників у двох вікових групах.

Ігор Павлишин

Конвенція ветеранів відбудеться в Нью-Джерзі

Цьогорічна крайова конвенція організації Українських американських ветеранів (УАВ) відбудеться 26-27 вересня в готелі „Holiday Inn Somerset” в Сомерсеті, Нью-Джерзі, недалеко від Консistorії Української Православної Церкви США у Савт-Бавнд-Бруку. Бенкет, присвячений 60-літтю УАВ, запланований на суботу, 27 вересня, в тому самому приміщенні.

Конвенційний комітет у складі трьох станиць УАВ розпочав свою діяльність. Господарями бенкету є 17-та станиця у Пасейку на чолі з командиром Джеймсом Федорком (за інформаціями про бенкет слід звертатися на електронну адресу: fedorko_15003@yahoo.com), 6-та станиця в Ньюарку – командир Михайло Федірко, та 30-та у Фріголдді, командир Бернард Кравчук.

УАВ заснували у травні 1948 року ветерани українського походження, які служили в американських збройних силах під час Першої та Другої світових воєн. Сучасними членами УАВ є військовослужбовці та ветерани, які служили під час усіх воєн XX і XXI ст. Заохочуємо військовослужбовців та ветеранів Американських збройних сил вступити в УАВ. Адреса: Ukrainian American Veterans, P. O. Box 172, Holmdel, NJ 07733-0172. Електронна пошта: uav.nc@att.net.

УАВ здійснює реєстраційний проект для збереження статистики-демографії про українців, які служили або служать в американських збройних силах. Багатьох українців у США раніше не записували як українців, а радше як громадян Росії, Австрії, Польщі та СРСР. Це

значно зменшило справжнє число українців-ветеранів США. Проект та реєстрація відкриті для усіх американських ветеранів українського походження, а не тільки для членів УАВ.

Ми постійно шукаємо доступу до архівних матеріалів, церковних бюлетенів та різних публікацій для поновлення реєстру. Готується до друку друга брошура з прізвищами ветеранів. Перша брошура була видана у 2004 році і містила 3,115 імен ветеранів.

За анкетною для реєстрації слід звернутися: UAV Registration Project, P. O. Box 172, Holmdel, NJ 07733-0172 або електронною поштою: uav.reg@att.net.

Комітет з спорудження крайового пам'ятника на вшанування пам'яті українців, що служили у Збройних силах США має престижне місце на цвинтарі св. Андрія Первозваного у Савт-Бавнд-Бруку, подароване Українською Православною Церквою в США. Комітет, заснований в 2004 році, очолили Матвій Козяк та о. Франко Істочин. В його складі – 14 осіб, серед яких Митрополит Константин, Архієпископ Антоній з УПЦ в США Митрополит-Архієпископ Стефан Сорока з Української католицької церкви США, а також генерал Леонід Кондратюк, ряд інших.

За інформацією, включно з пересиланням пожертв, слід писати на адресу: UAV National Monument Committee, P. O. Box 5058, Somerset, NJ 08875-5058 або електронною поштою: uavmon@aol.com.

Анна Кравчук,
крайовий командир УАВ

Блаженніший Патріярше і Кардинале!

Дорогий Братчику Любомире!

Ми, Братчики Загону „Червона Калина”,

щиро вітаємо Вас із

найвищим пластовим відзначенням

Орденом Вічного Вогню в Золоті.

На Многії Аміа, Владико!

Генеральна Старишина Загону.

ПРОГРАМА ФЕСТИВАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА СОЮЗІВЦІ

ЧЕТВЕР, 10 ЛИПНЯ 2008 р.

Гуцульський вечір, 6 веч.

„Бандурна розмова“, Марина Склярова, Тетяна Чорна
Кабаре, 9:30 веч.; Рон Когут та Ігор Бачинський

П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛИПНЯ 2008 р.

Показ/продаж українського мистецтва, 12 пол.

„Food Court BBQ“, 6 по пол.

Головна їдальня, 8 – 10 ранку, 12 – 2 по пол. та 5 – 8 веч.

Вечірній концерт, 8 – 9:30 веч.

Ведучий – Рон Когут та Ігор Бачинський

Ансамбль Віталія Козловського,

Лілія Остапенко, Інесса Тимочко-Декайло,

„Бандурна розмова“, Роман Ланкіюш

Роми Прийми Богачевської „Dance Workshop“,

Забава, грає „Ключ“, 9:30 веч.

СУБОТА, 12 ЛИПНЯ 2008 р.

Показ і продаж українського мистецтва, 10 ранку

„Food Court BBQ“, печення поросята, 12 пол.

Головна їдальня, 8 – 10 ранку; 5 – 8 веч.

„Думка“ – концерт, Веселка, 12 пол.

Відкриття: 1:30 по пол.

Внесення прапорів – Українсько-Американські Ветерани

Національні гимни: Святослава Качарай – сопрано

Ансамбль Віталія Козловського, Танцювальна група „Вогонь“,

Лілія Остапенко, Інесса Тимочко-Декайло, „Бандурна розмова“.

Для дітей у Веселці: „Бараболя“ – Рон Когут, 4 по пол.

„Чемпіонат вареників“, спонзор АЕРОСВІТ, 5 по пол.

„Guitar Hero“ Конкурс – спонзор УНС, 5:45 по пол.

Субота вечір

Головний концерт, 7 веч.

Привіти та вітання визначних гостей.

Ведучі: Рон Когут та Ігор Бачинський

Марина Склярова, Роман Ланкіюш, Інесса Тимочко-Декайло

Лілія Остапенко, „Бандурна Розмова“

Роми Прийми Богачевської „Dance Workshop“,

Ансамбль Віталія Козловського, головна програма-спектакль

Забава, грають „Заграва“ і „Грім“, 9:30 веч.

НЕДІЛЯ, 13 ЛИПНЯ 2008 р.

Показ і продаж українського мистецтва, 10 ранку

„Food Court BBQ“, 12 пол.

Головна їдальня, 8 – 10 ранку

Програма, 12 пол.

Танцювальна група „Вогонь“, Марина Склярова, Лілія Остапенко,

„Бандурна Розмова“, Інесса Тимочко-Декайло, Роман Ланкіюш

Виступаючі:

Рон Когут та Ігор Бачинський – ведучі, Торонто,

мішаний хор „Думка“ з Нью-Йорку, Роми Прийми Богачевської

„Dance Workshop“, „Бандурна Розмова“ – бандуристи зі Львова,

Марина Склярова – співачка естрадної музики з Києва,

Тетяна Чорна – співачка народної пісні, Інесса Тимочко-Декайло – скрипаль

з України, Лілія Остапенко – співачка естрадної музики з України,

Роман Ланкіюш – ксилофоніст з Тернополя, Ансамбль Віталія Козловського –

визначний співак „рок“ музики з Києва.

Визначні шановні гості:

Американський конгресмен – достойний Морис Гінчі,

Надзвичайний і повноважний посол України – достойний д-р Олег Шамшур

Надзвичайний і повноважний посол України до ООН – достойний Юрій Сергеев

Генеральний консул України в Нью-Йорку – вельмишановний

Микола Кириченко.

Спонзори: АЕРОСВІТ, „САМОПОМІЧ“ НЬЮ-ЙОРК.

„MASTERCALL COMMUNICATIONS“.

Адміністрація застерігає за собою право на зміни.

Пластове Свято Юрія-2008 відбулося на оселі „Писаний камінь“ в Огайо

28-ий курінь ім. княгині Ольги з Клівленду на Святі Юрія.

МІДЛФІЛД, Огайо. – Щороку пластуни відзначають Свято Юрія або Свято Весни на честь св. Юрія Переможця – патрона Пласту.

Цього року свято під час довгого вікенду Дня пам'яті було особливим, бо Крайова Пластова Старшина постановила зібрати разом все юнацтво Америки.

На оселю „Писаний камінь“ приїхали курені з Бостону, Бафала, Вашингтону, Гартфорду, Дітройту, Нью-Йорку, Ньюарку, Філадельфії та Чикаго. З булавою, опікунами та гостями всіх було понад 400 осіб. Смачні обіди і чудесна погода доповнили свято.

Свято провів 20-ий курінь „Лісові мавки“ ім. Лесі Українки. Коменданткою була Катря Кузьмович. Темою свята була екологія. Гасло свята „Як дбаєш: так маєш!“.

Курені змагалися на святі з поведінки, мови, чистоти, організації, стану табору, ватри. Курені наперед приготували фільм про пошану до природи і довкілля.

Теренову гру приготував старшопластунський курінь „Чорноморці“. Увечері всі забавлялися на вечірці.

У неділю вранці о. Касіян з церкви св. Андрія відправив Службу Божу. Всі разом згадали покійного о. Павла Гайду, якого всі любили. Він працював з пластунами на оселі „Писаний камінь“. В каплиці висить вирізьблене його погруддя, яке буде нагадувати про о. П. Гайду.

Увечері була ватра, а у понеділок зранку – закриття. Пластуни говорили один одному: „До побачення на вишколі, на таборі та на Союзівці“.

Вікторія Масна

Пластунки Мелася Павлишин (зліва) і Вікторія Масна.

Свято останнього дзвоника

ПАСЕЙК, Нью-Джерсі. – 7 червня в Школі українознавства відбулося свято останнього дзвінка. Для учнів розпочалися літні канікули, а для учнів одинадцятої класи, яких у цьому році було восьмеро, настав час прощання з рідною школою.

Перед початком свята настоятель церкви св. о. Миколая о. Андрій Дудкевич відправив Службу Божу і благословив учнів і випускників школи, а на святі він виступив з промовою до батьків, гостей та учнів, у якій відзначив велике значення навчання дітей у Школі українознавства для церкви та громади.

Свято розпочалося виконанням Державного гимну України. Потім з промовою виступив дирек-

тор школи Володимир Кривоніс, який вручив похвальні грамоти відмінникам навчання. Директор також зачитав вітального листа від дочки першого директора школи Люби Чолган-Гірняк.

Учасників свята привітали Марія Бакалець, онуки якої вчать в школі, наставниця класи Люба Шкірпан, Леся Іванова – мама учня Олександра Іванова. Зі словами подяки до батьків і вчителів звернулися випускники школи.

Свято закінчилося останнім дзвінком, який дали випускник О. Іванов і першокласниця Джуліяна Лукашук. Потім був концерт, який підготували учні школи.

Галина Семеняк

Під Патронатом Посольства України,
Українська Народна Фундація запрошує на

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Dance Workshop

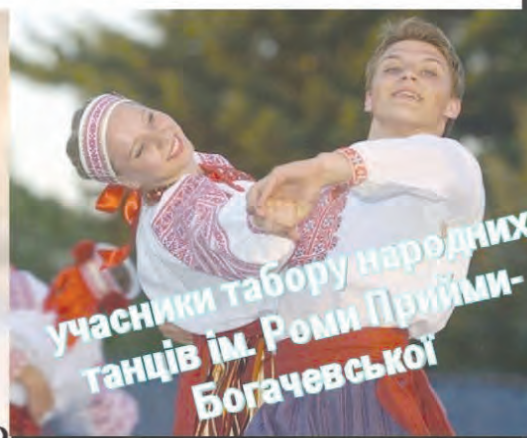

Віталій Козловський
спеціальний гість з України

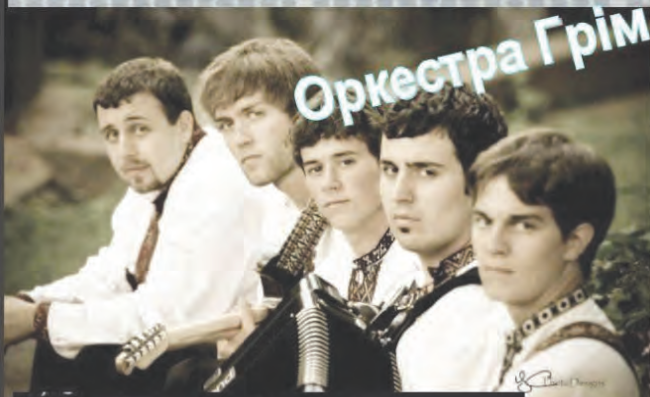
популярний співак
естради і рок

кандидат
Євробачення 2009?

1ше місце - Українська
телепрограма «Шанс»
(стиль American Idol)

учасники табору народних
танців ім. Роми Прийми-
Богачевської

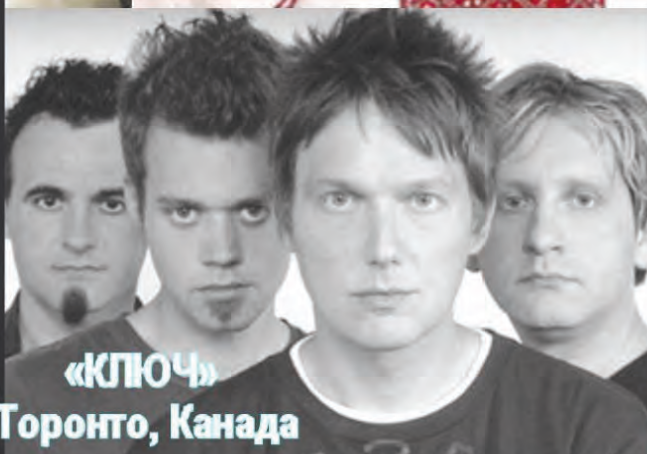
Оркестра Грім

Роман Ланкіус

Бандурна Розмова

«КЛЮЧ»
Торонто, Канада

«Вогонь»
Едмонтон, Канада

на **СОЮЗІВЦІ**

10 - 13 липня, 2008 р.

п'ятниця-дорослі \$10/молодь нижче 21 р. \$5
субота-дорослі \$20/молодь нижче 21 р. \$10 * неділя-\$5
всі дні-дорослі \$25/молодь нижче 21 р. \$15

спонсори

SELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNION

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Soyuzivka Heritage Center * 216 Foordmore Rd Kerhonkson NY 12446 * Tel. (845) 626-5641
vendor information (203) 274-5579 * email-soyuzivka@aol.com * www.soyuzivka.com

Проф. А. Аржаковський...

(Закінчення зі стор. 5)

міжправославний діалог, що має місце між трьома православними юрисдикціями в Україні.

Ми спілкуємося з усіма. Якщо нам вдасться допомогти цим трьом Церквам дійти до порозуміння і єдності, ми докажемо, що є можливим створити Українську Автокефальну Церкву. Це допоможе урегулювати відносини між Московським і Константинопольським патріархатами. Якщо ми покажемо, що єдність можливо досягнути мирним шляхом, це буде прикладом для всіх, хто прагне до християнської єдності в світі.

УКУ є також важливим у політичній сфері. Він є міжнародним університетом, частиною мережі католицьких університетів Європи і Америки, що плекає обмін думок понад кордонами, отож може сприяти швидшому входженню України в європейську спільноту.

– Як народилася ідея „Соціального екуменічного тижня“?

– Її підказало саме життя. Україна мусить мати живі приклади екуменізму в дії. Готуючись до першого „Соціального екуменічного тижня“ у Львові, ми заініціювали співпрацю з 40 соціальними організаціями міста, які займаються різними суспільними проблемами. Йдеться про поєднання екуменічної і соціальної праці для добра Львова і України в цілому.

Тепер ми плануємо „Соціальний

екуменічний тиждень“ у Києві. Одним з центральних заходів Тижня буде конференція про український кооперативний рух. Цей рух починається у 1930-их роках, коли Митрополит Андрей Шептицький скликав перший „Соціальний екуменічний тиждень“ на тему добра, що впливає з патріотизму, супроти деструктивності радикального націоналізму. Український кооперативний рух пропонує християнську суспільну візію як альтернативний до капіталізму і соціалізму шлях. Тому він і в наші часи міг би слугувати довготерміновим моделю розвитку для України.

– Як Ви оцінюєте діяльність Української католицької освітньої фундації?

– Фундація є незамінною опорою для УКУ, збираючи фонди для університету і ознайомлюючи з його діяльністю не лише українсько-американську спільноту, а й не українців. Тісно співпрацюючи з громадами і окремими меценатами у США, Фундація збирає фонди на покриття половини річного бюджету університету, що становить близько 2 млн. дол. З кожного долара, що є пожертвуванням на УКУ, 84 центи йдуть на освітні та добродійні програми. Як наслідок, Фундація зарахована до найефективніших добродійних установ Америки.

* * *

Якщо читачі „Свободи“ хочуть більше довідатися про УКОФ, просимо телефонувати (773) 235-8462 або відвідати веб-сторінку Фундації: <http://www.ucef.org>.

Адвокат Г. Осціславська призначена до стейтової комісії з питань здоров'я

ТРЕНТОН, Нью-Джерсі. – Адвокат фірми „Fox Rothschild“ Галина Осціславська рішенням губернатора штату Джона Корзайна призначена членом технічної комісії з питань здоров'я.

При цій нагоді Г. Осціславська сказала: „Я готова ділитися моїми знаннями законів у сфері обміну інформацією щодо здоров'я людини, допомагати комісії у застосуванні досвіду, використовуючи медичні комп'ютерні записи і гарантуючи дотримання стандартів професійної таємниці“.

Спеціальністю Г. Осціславської є загальні корпоративні закони та закони з піклування про здоров'я. Саме завдяки своїй ефективній праці в цій галузі Г. Осціславська стала широко відомою серед клієнтів корпоративних та регулюючих систем. Вона провадить електронний щоденник найновіших даних про закони конфіденційності та забезпечення, які гарантуються законом.

Електронна адреса щоденника: <http://hipaahealthlaw.foxrothschild.com>

Комісія була зформована у зв'язку з вимогами закону „NJ Health Information Technology Protection Act (NJ_HITP ACT)“, введеного в дію 13 січня. Закон дає право комісії виробити стандарти для електронічного пересилання медичної інформації лікарями, лікарнями, клініками та

Галина Осціславська

підприємствами, які потрібні для медичного обслуговування людей.

Стандарти обміну медичними даними мусять забезпечити повну конфіденційність та значно поліпшити стан медичного обслуговування мешканців штату.

Михайло Шульга

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати (CD)*

3.82 % АРУ**
На 3 роки
(3.75% APR)

4.18 % АРУ**
На 1 рік
(4.10% APR)

Морґеджі

6.125 % 30 років
фіксований
(6.132% APR)

5.50 % 5 років
плаваючий
(6.825% APR)

* Звичайні CD з балансом понад \$100,000 отримують 0.25% бонус. ** Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження.

Позички на нові авта

Від **3.99%** *

* Для тих, у кого достатня кредитна історія. Звертайтеся за деталями у відділ позичок.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$100,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Липень 2008 р., ч. 95

Чи не мусів би уряд України взяти приклад з Симона Петлюри?

Головний отаман військ Української Народної Республіки Симон Петлюра в своєму листі до генерал-інспектора армії Єрошевича домагався дисципліни, націоналізації військ, пошани до воєнків та української мови.

Домагання С. Петлюри, написані майже 90 років тому, є актуальними ще й тепер для уряду України. Старшини української армії в більшості говорять чужою мовою, а не мовою державною. Ось що писав Симон Петлюра до генерала Єрошевича:

„Де послідовність командного складу? Її не бачу. Навпаки, на цій непослідовності виростають небажані явища і невідповідне сучасній обстановці користування певними формальними правами, які дається статутами вищим

начальникам.

Мусите, п. інспекторе, таких явищ надалі не допускати, а тактовно, педагогічно їх полагоджувати та вчити наших старшин-начальників, між якими є люди без адміністративного досвіду, військово-державній педагогіці.

Ставлячи завжди до вищих керівників в армії вимогу націоналізації армії і приведення її під цим оглядом в належний вигляд, я мушу зазначити цілий ряд обурюючих явищ недогляду в цій справі.

Мені відомо, що 1) деякі старшини поза службою вживають московської мови, 2) в родинному житті нашою мовою не користуються, 3) на вечірках, уряджених військовими частинами, голосно цвенькають жінки старшин тією ж

московською мовою, ображаючи почуття гідності нашої та справляючи цим пригноблююче враження на козацтво, 4) є такі старшини, що не вважають для себе неможливим голосно заявляти про свої симпатії до Росії і т. д.

Звертаючи на ці негативні явища Вашу увагу, вимагаю запропонувати вищому командному складу рішучу боротьбу з ними. Неохайність у виконанні цієї вимоги буду гостро надалі розглядати.

Той, хто дозволяє собі заявляти про прихильність до Росії – може вільно від нас відходити: тільки радіти будемо, що позбавляємось чужих і ворожих нашої ідеї елементів. І чим скорше од них увільнимось, тим краще для нас буде. Жалкувати не буду!

Той, хто допускає чужу мову в своєму родинному житті, так само є не зовсім певний для нас і мусить викликати до себе пильну увагу. В кожному разі з цим злом треба боротись: обов'язати їх уникати такої звички і пам'ятати, що в очах вищої військової влади така поведінка буде вважатись негативною атестацією для них і матиме своє певне значення в справах дальшого проходження служби.

Зокрема, для тих, хто не знає як слід української мови – завести спеціальні курси навчання мови, яку і без того за три чи чотири роки можна було вже вивчити, чесно ставлячись до цього обов'язку кожного громадянина, а старшини української армії – тим більше!“

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: по 200 дол. – **Людмила Доброноженко** та **Олексій Шевченко** на розбудову молодіжного центру в Миргороді; по 100 дол. – **Любомира Огаренко** та **Юрій Розгін** на видання книги „Голод 1933 року вустами молодих“, яку готує видавництво журналу „Бористен“ в Дніпропетровську; 85 дол. – **Петро і Оля Матули**; по 50 дол. – **Михайло Семенець** на розбудову молодіжного центру в Миргороді, **Євстахія** та **Дмитро Штогрини** та **Галина Кохановська**; 25 дол. – **Розалія**

Бойко на видання книги „Голод 1933 року вустами молодих“.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить надалі підтримувати Фундацію, щоб вона могла допомагати видавництвам України у виданні потрібних для національного усвідомлення людей книг, газет та журналів.

З каси Фундації виділено в цьому році 2,000 дол. на встановлення пам'ятника жертвам Голоду 1933 року в Миргороді та 2,900 дол. Видавничому домові „Києво-Могилянська академія“ на видання шостого тому книги проф. Юрія Мицика „Голокост України – свідчення тих, хто вижив. 1932-1933“.

Гроші України в 1917-1920 роках

Український технічно-господарський інститут у Мюнхені, Німеччина, видав 1972 року книгу під назвою „Гроші української держави“. Авторами цієї праці є проф. Борис Мартос, колишній міністер фінансів Української Народної Республіки, та проф. Яків Зозуля, колишній член Української Центральної Ради.

Ця праця старанно опрацьована та надзвичайно дбайливо видана накладом 2,000 примірників на доброму крейдяному папері, з витиснутими золотими літерами її назви на синій твердій обкладинці.

Книга про гроші української держави в роки Першої світової війни поділена на п'ять частин. У вступному слові проф. Ростислава Єндика подано історію українських грошей від найдавніших часів – від князів Володимира Великого, Ярослава Мудрого та Святополка в Київській Русі аж до найновіших часів.

Другу частину книги становить розділ Б. Мартоса, в якому він докладно розповідає про генезу та розвиток самостійної валюти УНР від проголошення Третього Універсалу Українською Центральною Радою в Києві 1917 року, а пізніше – за гетьмана Павла Скоропадського та за Директорії УНР.

У грудні 1917 року міністер фінансів і промисловости України

Михайло Туган-Барановський запропонував випустити українські гроші по 100 карбованців. Український карбованець забезпечувався не запасом золота, якого не було в молодій державі, а державним майном республіки, а саме – надрами, лісами, залізницями, державними прибутками, в тому числі прибутками з монополії цукру та інших монополій.

Б. Мартос, аналізуючи фінансові проблеми українських урядів, указав на низку труднощів друкування грошей, продажу їх за кордоном та заміни грошей, що курсували в той час в Україні, новими, українськими. З приходом до влади Директорії, яку очолював Володимир Винниченко, а пізніше Симон Петлюра, на території УНР встановлено гривню та карбованець єдиними законними грошми, чим усувалося вживання в Україні російських, німецьких, австро-угорських та румунських грошей.

Третя частина книги – стаття проф. Я. Зозулі „Гривня і карбованець в українській грошовій системі“. У цій частині передруковані закони про випуск державних кредитових білетів УНР, закон про грошову одиницю, карбування монети та друк державних кредитових білетів, прийнятих Українською Центральною Радою, постанова Ради міністрів про білети Державної скарбниці

Презентація книги Семена Підгайного

Цю презентацію організували Фундація ім. Івана Багряного – меценат унікального видання, та Видавничий дім „Києво-Могилянська академія“, де воно побачило світ.

Михайло Слабошпицький, котрий разом з директором видавництва Вірою Соловйовою головував на вечорі, сказав: „Українська доля пролягла крізь концтабори ГУЛагу, тому „Сибір неісходима“ стала українським краєм, а ось яскравих документальних свідчень і сильних художньо-філософських узагальнень бракує. Порівняно мало знаний в Україні Семен Підгайний лишив після себе неоціненні книги „Українська інтелігенція на Соловках“ та „Недостріляні“. Для мене глибоко зрозуміло, чому видання цієї книги фінансово підтримала Фундація ім. І. Багряного. І сталося це не тільки тому, що С. Підгайний був одним з соратників І. Багряного (вони обидва стали організаторами Української Революційно-Демократичної Партії). Саме цю Фундацію – з усіх благодійних фондів діаспори – найвиразніше помітно в Україні. Її тутешня присутність – це видані й передані до бібліотек важливі для національної справи твори“.

В обговоренні книги С. Підгайного взяли участь Лесь Танюк, Іван Драч, Богдан Гурин, Володимир Панченко, Євген Пронюк, Євген Сверстюк, Василь Овсієнко. Письменник Олександр Шугай, представник Фундації ім. І. Багряного, докладно зупинився на програмі видань української книги Фундацією ім. І. Багряного.

Світлана Короненко

1918 року та документ у справі регулювання державної позики на 50 млн. грн., що її розписав уряд за гетьмана П. Скоропадського.

Четвертою частиною книги є резюме вище згаданих частин книги німецькою та англійською мовами. Найбільш видовищною частиною книги є п'ята частина – альбом українських грошей. В альбомі на 44 сторінках книги репродуковано вісім кольорових і 30 чорно-білих українських грошових знаків (банкнот) тих років. Кожна кольорова відбитка банкнот дуже добра і майже не відрізняється від кольорів оригіналів.

Під репродукцією кожної банкноти подано, хто був мистцем-графіком чудово оформлених грошей. А ними були Юрій (Георгій) Нарбут – автор 10, 100, 500 грн., 100 карбованців та 30, 40 та 50 шагів, Іван Мозалевський – автор 1,000 карбованців і 1,000 грн., Василь Кричевський – автор 2 грн., Красовський – автор 25 і 50

карбованців. Окрім вище згаданих художників грошей, ще були Антон Середа, М. Романовський, Григорій Золотов. Найкращі проекти українських грошей належать мистцеві Ю. Нарбутові.

Під деякими репродукціями грошей подано назви грошей, як їх називав народ. А саме „Горпина“, „яєшня“, „раки“, „лопатки“, „птичка“, „канарейка“, „аероплани“, „фейгели“, „жидівські гроші“ та ін. Сто карбованців мали на зворотному боці написи, окрім українською мовою, також російською, польською та єврейською мовами. І напевно, ця сотка й називалася „жидівськими грошми“.

На останніх сторінках книги подано відбитки поштових марок, що були в обігу в Українській державі у 1917-1920 роках. Марки вживалися також замість дрібних металевих монет, яких у той час український уряд не міг вибити.

Олексій Коновал

Дописи і листи до сторінки
Фундації ім. Івана Багряного
просимо посилати на адресу:
**Bahriany Foundation, 811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA**
Сторінку редагує Олексій Коновал

Студентські Позики тепер надаються у нашій Кредитівці

*Майбутність у ваших руках -
разом все можна досягнути*

- ◆ Federal Stafford and PLUS Loans
- ◆ Federal Consolidation Loans
- ◆ Non-Federally Guaranteed Student Loans

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Головне бюро: 108 Second Avenue New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$100,000 and backed
by the full faith of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Наша електронна сторінка: www.selfreliancenyc.org

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: info@selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

Першому відділові ООЛ виповнюється 75 років

НЬО-ЙОРК. – Перша світова війна принесла багато страждань лемкам. Були повністю розорені окремі села, багато селян загинуло на війні. Багато українців Лемківщини в пошуках кращої долі вирушили до Америки чи Канади.

3 жовтня 1933 року в Нью-Йорку було засновано Центральний комітет допомоги Лемківщині. В склад його управи увійшли Олекса Роман, Михайло Журат, Теодор Копка, Семен Базар, Михайло Цапик, Михайло Мельник, Стефан Мельник, Іван Мадей, Іван Роман, Іван Чайка, Василь Карбовник, Іван Ринго, Григорій Кен, Теодор Чех, Олекса Борняк, Стефан Цалинський і Теодор Кожанський.

Після дворічної праці комітет скликав перший з'їзд, який ухвалив назву – Організація Оборони Лемківщини (ОЛЛ), а відтак Центральний комітет дістав назву Першого відділу ООЛ в Нью-Йорку. ООЛ розгорнула велику працю, щоб зібрати кошти, які висила-

лись до Львова, на Лемківщину.

Під час Другої світової війни організація припинила свою діяльність. Після війни у 1950-их роках, з прибуттям нової хвилі еміграції, переважно з німецьких таборів, зародилась думка про відновлення діяльності. Організатором та безпосереднім ініціатором був д-р Юліян Налесник. Весною 1953 року він скликав засідання, на якому було створено ініціативний комітет з метою скликання зборів для виборів управи. Комітет і управу очолив д-р Ю. Налесник.

На жаль, ООЛ не знаходила в тих роках підтримки серед української громади. Багато були проти окремої організації. Причиною була мала поінформованість щодо проблем, які виникали на лемківських теренах. Час показав, що діяльність ООЛ була необхідна.

1960 року в Першому відділі в Нью-Йорку знайшлись відповідальні, працьовиті особи, які провадили і надалі провадять працю на користь Лемківщини і української спільноти в США.

Перший відділ ООЛ від 1959 року очолювали Василь Скомський, Стефан Барна, Михайло Кавчак, Петро Гарайда, Антін Евін, Іван Олексів, Михайло Ковчак, Дмитро Барна, Теодор Малиняк, Іван Завада.

Зібрані на допомогу кошти за 1959-1983 роки склали 28,350 дол., а також 2,150 дол. допомоги у вільному світі на заході включно з США. Надавали допомогу студентам семінарії, Харитативній службі в Мюнхені, на ремонт церков, на видання книжок з історії Лемківщини, художнім і твор-

чим колективам. Тільки за першу половину 1992 року було виділено допомогу на центр культури лемків в Ждині, на будову церкви в Мокрому, на підтримку тижневика „Наше слово“, на ремонт церкви в Гираві, на журнал „Лемківщина“, на організацію „Діти Чорнобиля“, літопис УПА.

Перший відділ в Нью-Йорку бере участь у житті міста, має свого представника в УККА, організовує академії з приводу „Акції Вісла“, брав активну участь у демонстраціях на захист українських політв'язнів. Члени відділу входять до Крайової управи ООЛ. Вони співпрацювали з Українським науковим інститутом при Гарварді з метою написання та видання історичного збірника у двох томах „Лемківщина“, який вийшов у світ у 1988 році. Видатки, які становили майже 40 тис. дол., були повністю покриті відділом.

У серії „Записок Наукового Товариства ім. Шевченка“ відділ покрити половину видатків, які були пов'язані з перевиданням в Україні повісті Марії Остромири „Лемківщина в огні“.

З найважливіших подій діяльності відділу слід згадати бенкет на честь 40-ліття відділу 27 вересня 1975 року в Нью-Йорку, посвячення відділового прапора 19 жовтня 1991 року в церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Після розвалу Радянського Союзу до США приїхали на постійне проживання чимало вихідців з лемківських родин. До відділу прийшли Стефан і Марія Пшибили, Василь Кудлик, Ярослав Кушляк, Іван Шегда, Надія Рябокінь і Орест Попелястий. Активну участь в праці відділу беруть Анна і Теодор Павелчаки, подружжя Пшибили, подружжя Волошини, Зенон Войтович, Текля Гнатишин, Михайло Хомик, Ірена Полянська, Адам Хрін, Василь Панчак, Стефан Барна, Іван та Надія Михальцьо, Галина Скомська, Іван Чернявський, Віра Гергель, Анна Філін, Стефан Стефановський.

Тепер у відділі є 25 осіб. Фінансово підтримуємо часопис „Лемківщина“, беремо активну участь у „Лемківських Ватрах“. 18 лютого 2007 року в Нью-Йорку була проведена акція з приводу 60-ліття Акції „Вісла“. Управа відділу ООЛ працює у складі: І. Завада, С. і М. Пшибили, О. Попелястий, А. Павелчак, М. Хомик, Т. Павелчак, В. Панчак.

Орест Попелястий,
Ян Завада

33-й Український Фестиваль на Верховині

18 липня, 2008

“pub night” 6:00 год.

Субота, 19 липня о год 2:00 і 6:00
Неділя, 20 липня о год. 2:00
 У концертах виступають:

Танцювальна група “Воля”
 Єдмонтон, Канада

Духова Оркестра “Авангард”
 Торонто, Канада

Карпатський гурт “Черес”

Комедіант Роман Василик
 Лілія Остапенко, Таня Чорній, дует Оксана і Галя та інші вокально-інструментальні гурти та виконавці

Субота, 9 год. Забави, грають
“Золота Бұлава” Монреаль, Канада і гурт **“Галичани”**
 виставки, кіоски, смачна їжа, напої та гарний час

прийдіть подивитись на відновлену “Верховину”
 Відкриття - 5-го липня

Верховина
Mountain View Resort

369 High Road (Route 41)
 Glen Spey, New York 12737
 Tel. (845) 856-1105
www.MVresort.com
www.Verkhovyna.com

LVIV EXPRESS

PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
 Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.
 Полагоджуємо митні справи.
 У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
 Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
 Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
 Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

DNIPRO

26499 Ryan Rd.
 Warren, MI 48091
 (810) 759-6563

АВІАКВИТКИ на УКРАЇНУ
 туди і назад починаючи від \$640.00

Standard Food packages

Картки Телефонічні до України \$10.00
 за 66 хвилин безкоштовного з'єднання

Перепишемо відеокасети з Європейської на Американську систему і навпаки

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

ВІЗИ І ЗАПРОШУННЯ до УКРАЇНИ

Пакки в країни Балтії, Польща, Росія, Білорусь, Молдова, Чехія і Словачія

Ukrainian Gift Shop

11758 Mitchell
 Hamtramck, MI 48212

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Конкурс піаністів на честь 120-річчя композитора Василя Барвінського

Люба Жук і Людомир Філоненко

Людомир Філоненко, завідувач катедри фортепіана та музикознавства Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка

ДРОГОБИЧ, Львівська обл. – У квітні відбувся Перший Міжнародний конкурс юних піаністів ім. Василя Барвінського, у якому взяла участь Заслужена артистка України Люба Жук – українська канадська піаністка, музикознавець й педагог, професор Музичної академії в Монреалі. Вона народилася в Любачеві, Польща, з 1949 року живе і працює в Канаді. Професійну освіту отримала в Квебекській консерваторії у класі фортепіана відомої піаністки Любки Колесси.

Активно концертує в Торонто, Нью-Йорку, Філадельфії, Парижі, Лондоні, з 1991 року – в Україні. До своїх програм включає твори Йоганна Баха, Людвіга Бетховена, Роберта Шумана, Йоганеса Брамса, Бели Бартока, Миколи Лисенка, Василя Барвінського та ін. Виступає також у фортепіанному дуеті з своїм братом Іренеєм – Заслуженим артистом України, професором музичного відділу Квінс-університету в Канаді.

Л. Жук розповіла, що її першим вчителем був, власне, не фортепіанний педагог, а математик Юрій Яремкевич, дружина якого була піаністкою, а він вчив її у гімназії. Згодом мама возила її до Перемишля, де її навчала Ірина Негребецька, вчителька філії Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка. Потім родина виїхала до Австрії, де Л. Жук вчилася в консерваторії у проф. Гідона Кремера, а в Канаді – в Гельмута Гуне, а згодом – у славетної піаністки і педагога Любови Колесси. Вона зацікавила свою ученицю не тільки фортепіанною музикою, але і в цілому українською музичною культурою.

Останнім часом Л. Жук виступає частіше з своїм братом у фортепіанному дуеті. Основою репертуару є, передусім, класич-

на музика, твори європейських мистців і українських композиторів для двох фортепіанів. Народний артист України, професор Київської національної музичної академії ім. Петра Чайковського, вихованець музичної школи в Дрогобичі, лауреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка 2008 року в галузі музичного мистецтва Геннадій Ляшенко написав особисто для них декілька творів. В цьому році вони вперше виконали в Канаді п'єсу „І дзвону дивного звучання, і шелестіння листя на вітру“. Це п'єса, покладена на вірші Богдана-Ігоря Антонича.

Л. та І. Жуки закінчують серію концертів у Канаді, в програмі яких були твори Г. Ляшенка, а також композицію Юрія Фіяли – монреальського композитора українського походження. Також був виконаний дуже цікавий твір Євгена Станковича „Прадавні гірські танці Верховини“, побудований на ритмічному малюнку з особливими короткими мелодійними фрагментами. З інших українських композиторів вони мають в своєму репертуарі п'єси Лесі Дичко (вона для них написала великий твір „Триптих“), Жанни Колодуб, Богдани Фільц, Олександра Красотова, який зараз працює в Китаї і є також дуже цікавим композитором.

Л. Жук сказала про Міжнародний конкурс ім. В. Барвінського у Дрогобичі: „Моє враження від нього є дуже позитивним. Рівень учасників є досить високим, діти солідно підготовлені, мають великий репертуар.“

Але моє застереження є таке, що часто трапляються випадки, коли педагоги своїм молодим виконавцям пропонують твори, які є їм не під силу, і не тільки в технічному відношенні, а швидше в інтелектуальному, розумовому. Діти ще молоді на такі поважні композиції. Ясно, що кожен має амбіції виконувати складні твори, але я думаю, що більш педагогічним є те, щоб давати твори до відповідного віку виконавця. А в цілому враження в мене є однозначно позитивним, і я хочу побажати, щоби цей конкурс став традиційно міжнародним“.

Л. Жук готує до друку свою дисертацію „Фортепіанна творчість композиторів українського походження в Канаді і США“, продовжує досліджувати фортепіанну музику і її роль в еволюції української музичної культури.

Виставка творів Леоніда Козлова

Леонід Козлов. „Балерина“.

ЧИКАГО. – Український національний музей 11-28 липня проводить виставку скульптури та малюнка Леоніда Козлова, члена Національної спілки художників України, який в 1982 році закінчив Київську художню академію. Він відомий як автор цілого ряду творів, присвячених танцювальному мистецтву.

Скульптурна галерія балерин показує, як грація танцю оживає у бронзі. Стрункі, вишукані жіночі фігурки своїм внутрішнім динамізмом приваблюють до високого мистецтва скульптури Л. Козлова. Його рисунки, графічні листи підкреслюють непересічний талант автора, який, працюючи над створенням нового образу, виводить глядача за рамки буденності, запрошує у свій духовний світ, що струменить з джерел української землі. На виставці будуть представлені понад 30 творів мистця.

Л. Козлов народився у Києві в 1954 році. Роботи його є в музеях України та у приватних колекціях Німеччини, Великої Британії, США, Швеції, Росії, Франції, Фінляндії. У 1995-2007 роках він мав 10 персональних виставок та брав участь у 12 мистецьких проектах, включаючи міжнародні виставки у Відні (Австрія), Парижі (Франція),

Берліні (Німеччина), Кіото (Японія), Пітсбургу (США).

Відкриття виставки та зустріч з автором відбудуться 11 липня о 7-й год. вечора в Українському національному музеї.

Марія Климчак

Леонід Козлов. Скульптура з галерії балерин.

У СВІТІ ПОЕЗІЇ

Я – патріот!

Я – патріот! Я донька України!
Співаючої і славної, священної землі.
Нас нищили, топтали, але не згноїли,
Народ мій гинув й воскресав в борні!
Я – патріот! Я нації кровинка,
Яку старались стерти вороги.
Я – серця чистого малесенька частинка,
Яку до решти задушити не змогли!
Я – патріот! Я є краплинка роду!
Я – хлібороб, я – колосок зерна.
Я – той талант, що даний для народу:
Я – танець, вишивка і писанка свята.
Я – патріот! Я українське слово!
Я – мудрости його славетні сторінки.
Я – та шляхетна і співуча мова,
Яка лунає над світом крізь віки!
Я – патріот! У світі я – Людина!
Я – та покора, гідність і душа,
Яка ніколи і нікого не чорнила,
Я – Україна! Горда і свята.

Леся Паньків,
Лондон, Великобританія

Наша доля

Нас доля дивно так порозкидала:
Де лиш нога вкраїнця не ступала,
Де тільки не лишила слід.
Такий в мого народу світ;
Широкий та великий.
Ми певно є ті „Божі діти“,
Яким судилося так жити:
Народжувати і творити
По усій Матері-Землі,
Всім нам: мені, тобі.
І нашим розумом й руками
Чого не було перед нами!
Ув'язнення і заслання,
І геноцид і вигнання.
Та там, ступила де нога,
Пшениця в полі поросла.
А біля хат сади і квіти,
Тому і суджено так жити,
Такий вкраїнців родовід:
Збагачувати цілий світ.
Чи розцвіте наш власний край?
Там буде щастя, земний рай,
Багатство на „своїй“ землі,
Повірмо в себе лиш самі!

Віра Крива,
Чикаго

НАШ АРХІВ:
www.svoboda-news.com

ПЕРЕЖИТЕ І НЕ ЗАБУТЕ

Це сталося в каторжному таборі Кінгірі

Щоб добувати цінну мідь в безлюдній пустелі Казахстану, криміналісти ГУЛагу привезли на невіддільну працю до копалень 20,600 молодих людей 11 національностей. Українців серед них було 9,735 осіб. З ініціативи українських націоналістів Михайла Сороки та Задорожного, в лютому 1954 року в таборі Кінгірі почала ширитись ідея страйку. Вимоги робітників були скромні: шість днів праці та збільшення харчів. Адміністрація відповідала погрозами.

Підпільний комітет працював справно, навіть „стукачам“ не вдалось розкрити його. Таборова підпільна пошта, за яку відповідала Софія Корчинська, інформувала, що страйки поширились на інші табори. Начальство, щоб заспокоїти ворохобників, спровадило сім вагонів „зеків“ – кримінальних злочинців, щоб навели насильством „порядок“. „Зеки“, щоб залякати страйкуючих, викололи одному в'язневі очі. Гнів в'язнів вибухнув, коли команда дозволила „зекам“ заходити до жіночої зони, що було суворо заборонено. Спонтанна боротьба з „зека-

ми“ була такою безпощадною, що втікаючи через мури „зеки“ кричали: „Бандерівці – то не люди“. Акція закінчилась тим, що „зеків“ вивели за межі зони.

Страйк перейшов у відкриту боротьбу 16 травня, коли було безвинно застрелено одного робітника, який за тиждень мав вийти на волю. В'язні кинулись на сторожу, але бій з лопатами проти зброї і лютих псів не тривав довго. Невдовзі в калюжах крові лежали людські тіла. Вістка про це облетіла табір, гнів наростає. Таборяни розбили мур жіночої зони, опанували цілий табір і не вийшли до праці. Марні були залякування і погрози начальства. За ціну хоч і короткотривалої волі люди були готові до найгіршого.

У таборових майстернях інтенсивно готувались до самооборони – точили ножі, виробляли палну зброю, списи, сокири.

26 червня, серед ночі, літаки освітили табір, сім важких танків і бульдозерів завалили мури і вступили на площу, за ними йшов полк піхоти. Жінки, взявшись за руки, створили собою „живий мур“, щоб загородити танкам дорогу.

Руїни табору Кінгірі.

Та даремні були їхні сподівання – під гусеницями танків тріщали кості, солдати стріляли в людей, які розбігались. Повсталі захопили один танк, який застряг у пастці. З вежів охорона влучно стріляла до тих, хто мав зброю в руках. Людям не було сховку за мурами, бо танки валили бараки й присипали в'язнів живцем.

Акція приборкання повсталіх закінчилась о 8-й год. ранку. Одних чоловіків вивезли у невідоме, іншим наказали лягти довгим рядом та поіменно вибраним стріляли в голову. Бульдозери покvapно згортали людські тіла в глибокий яр та присипали камінням і піском.

Правдивої відповіді про число жертв до сьогодні немає. У звіті начальства говорилося, що було поранено 40 солдатів і офіцерів, про в'язнів згадки немає. Перше свідчення з'явилося 1989 року – в газеті „Огні Алатау“ Руфіна Тамаріна писала, що в перші дні повстання „біля сотні трупів вивезли за зону, кров зміли і засипали піском“. В часописі „Запорозька Січ“ з червня 1997 року говориться, що в акції загинуло 500 невіддільних. Ірена Мартимішин з Стрия свідчить, що тільки з її бара-

ку було убито 75 дівчат. Дослідник злочину Іван Карпінський після розмов з свідками сказав, що загиблих було більше, ніж 500 осіб, але тоді ніхто їх не лічив. Він певний, що в архівах є інформації і треба вимагати, щоб влада їх відкрила.

В 1998 році заходами Ради оборони і допомоги Україні УККА та жертводавців з США споруджено на місці поховань в Кінгірі пам'ятник українським жертвам комуністичного терору. Після амністії уцілілим Кінгірського злочину було дозволено поселитися в селище Санпаєві, де за пожертву одного жертводавця з США збудовано для них у 2007 році церкву.

Але, крім збудованих церков для чотирьох українських громад в Казахстані, є ще 16 українських громад, які чекають допомоги.

РОДУ-УККА звертається до всіх людей доброї волі з проханням допомогти збудувати церкви з недільними школами, що буде найбільшою винагородою колишнім в'язням та їхнім родинам. Чеки можна виписувати для UCCA- RODU і висилати на адресу: 203 Second Ave., New York, NY 10003.

Іван Буртик,
голова РОДУ-УККА

Пам'ятник жертвам більшовицького терору в Кінгірі.

Церква в Кінгірі.

Пам'ять серця кличе в полярну Інту

Особисто я пережив два інфаркти – серцеві удари. Не в останнє чергу через те, що не можу урівноважити в собі любов до далекої Півночі, і до землі своїх предків – України.

В Україну мої батьки, засуджені за членство в ОУН і УПА, повернулися наприкінці 1960-их років. Влада дозволила жити в Смілі, на Черкащині, на Тернопільщину відповідні органи „порадили“ не їхати.

Я народився в Інті, по суті, в таборі. З дитинства запам'ятав сувору природу, радість батьків, коли до них в гості приходили численні друзі. Вони вижили, вирвалися з табірних бараків. Тепер могли вільно спілкуватися рідною мовою (звільнених українців в Інті було чи не більше третини від усього населення). Вони відзначали рідні свята, передплачували книги, журнали, газети з України і мали навіть свого греко-католицького священника, який і мене охрестив.

У Смілі всі шкільні твори я писав про Інту. Вона здавалася мені чарівною казкою дитинства. Якось навіть написав: „В дитинстві я любив кидати камінчика в воду, від чого розходилися широкі кола. Ці

вправи полюбляв і мій кіт Васько. З ним чудово було змагатися в бігу. Він любив купатися і ніколи не був проти того, щоб я його кинув у воду. Одного разу кота не стало.

Місто Інта побудоване в 1940-их роках руками засуджених з України, Латвії, Литви, Білорусі та інших республік. В музеї – шматок сірої мішковини, а на ній – українські слова: „Цей дім будували в'язні-українці: Покотицький Микола, Львівщина, Ошуканець Михайло, Волинь, Черешня Андрій, Рівненщина, Малиновський Михайло, Львівщина, Павлишин Петро, Рівненщина, Леонюк Володимир, Полісся, Самокищук Ярослав, Станіславщина“. Записку знайшли під час ремонту одного з будинків міста в 1990 році. Статистика повідомляє: на 30 грудня 1954 року Інта-Лаг нараховував 11,506 осіб, з них 3,282 – українці.

Микола Синюк (газета „Волинь“)

Мені було близько шести років. Я пішов його шукати. Знайшов далеко в тундрі з перебитою лапою. Лише тоді я відчув, який він важкий. Я ніс його, а мої ридання летіли попереду мене. Васько лизав мене в обличчя, і від цього я ще більше голосив. Назустріч бігли сполохані батьки“.

Минали роки. Північна Інта поставала переді мною в іншому вимірі. На стіні портрет Тараса Шевченка в рушниках. Мене, мало-го, ставлять на стілець, і я читаю

навіть ягнятка, якого я уявляв собі м'яким і теплим. Дорослі співають пісню про лани широкополі, про Дніпро і кручі. Це було в березні 1959 року. Нещодавно звільнені українці табірної приполярної Інти святкували 145-річчя від дня народження Т. Шевченка.

Україну я побачив пізніше. Побачив ягнят, погрівся на сонечку. Їв неймовірно смачні вишні, яблука, груші, купався у теплій річці, пив парне молоко, слухав запашну мову і невимовно прекрасні пісні,

вдихав п'яні пахощі квітів і трав. Я зрозумів: Україна – це справді рай!

У кожній хаті був портрет Т. Шевченка, у кожній хаті був „Кобзар“, якого моя мама знає напам'ять. Згодом я побував у Каневі, на могилі поета.

У Смілі я пішов до української школи. На мене приходили дивитися, як на якусь мару. Вчителі дивувалися, що батьки віддали мене, народженого в Росії, до української школи. Я не сперечався, бо вже знав, що не все, що думаєш, можна говорити. Йшли роки. Портретів Т. Шевченка у хатах меншало. Менше стало українських шкіл, в місті не чуто української мови.

І я зрозумів, що мушу поїхати в Інту, до тамтешніх українців. Вони за дрютами вистраждали єдність з Шевченком, право на свою мову, свої свята і звичаї. За полярним колом вони зберегли Україну. Я хочу написати про них, про своїх батьків, батьків дружини, бо це теж наша історія. Це історія мужніх людей, які не зрадили ні себе, ні Батьківщини в стражданнях на чужині. Я вже зібрав половину потрібних для цього грошей. Можливо, на мене чекає третій сердечний удар, але я поїду...

Олександр Вівчарик,
Сміла

CAREER OPPORTUNITY

NETWORK ADMINISTRATOR

Ukrainian-American credit union has an immediate opening for a Network administration

Responsibilities include:

- Installation and maintenance of LAN/WAN network hardware and software;
- Daily performance and availability of the organization's network;
- Coordinating development, implementation and maintenance of the organization's web environment. Monitoring web traffic, maintaining web server and all related equipment;
- Responding to end-user support calls for trouble-shooting, problem solving, and training;
- Performing daily, weekly and monthly system backup, upgrades and processing functions.

Position based in New York City. Travel to branch locations required. Bachelor's degree in Computer Science or related degree from four-year college or university with three to five years related experience and/or training required. CCNA and MCSA certifications are desirable. Fluency in English and Ukrainian is required.

We offer a competitive compensation and benefits package. If you qualify please send a resume (no phone calls, please) with salary requirements to:

Self Reliance (NY) Federal Credit Union

Attention: Human Resources

108 Second Avenue, New York, NY 10003

hr@selfreliancenyc.org

AN EQUAL OPPORTUNITY EMPLOYER M/F/D/V

ВИПРОДАЖ КНИЖОК КНИГАРНІ „СВОБОДА“

Кожна книжка – тільки 1дол.!!!*

Автор і назва	Дол.
Горлач, Степан. „Христини незалежності“. Київ, видавництво „Рада“, 1994 р., стор. 190.	1.00
Знаки. 155 стародавніх українських вишивок. Видавництво „Соняшник“, Київ, 1992 р. Великий формат. М. обкл., Стор. 72.	1.00
Неділко Микола. Альбом-монографія з 60 кольоровими репродукціями. Нью-Йорк – УВАН, 1983 р. Тв. обкл., стор. 182.	1.00
Слабошпицький Михайло. Українець, який відмовився бути бідним. Київ, видавництво „Рада“, 1994 р. М. обкл., Стор. 174.	1.00
Танюк Лесь. Монологи. Театр, культура, політика. Харків, „Фоліо“, 1994 р. М. обкл. Стор. 383.	1.00
Буряківець Ю. „Нездоланні“. Роман Тв. обкл. Вид-во „Вільна думка“, 1991 р., 661 стор.	1.00
Руденко М. „Прозріння“, Самвидавна збірка поезій. Передмова П. Григоренка. Вид-во „Смолоскип“ ім. В. Симоненка. Балтимор-Торонто, 1978 р., тв. обкл. 365 стор.	1.00
Биковський Лев. „У службах українській книжці“. Укр. історичне Тов-во. Нац. Академія Наук України. Міжнародна Асоціація Україністів. Львів-Нью-Йорк, 1997 р. Тв. обкл. 326 стор.	1.00
Яцун В. „З нив і доріг життя“. Поезії. Укр.-Амер. Літературне Вид-во, Пітсбург, 1986 р. Тв. обкл. 195 стор.	1.00
Україна. Путівник. Підготували: Осип Зінкевич і Володимир Гула Вид-во „Смолоскип“, Київ, Балтимор, 1993 р., тв. обкл. 450 стор.	1.00
Буртовий С. „Сповідь“. Вірші, проза, графіка. Укр. Козацтво „Основа“, 1994 р. М. обкл. 63 стор.	1.00
Мусієнко О. „Український етноцид“. Вид-во „Рада“, Київ, 1994 р. М. обкл. 118 стор.	1.00
Дяк Олесь. „Тягар всевидящего ока“. Поезії. Львів, „Каменярь“, 1991 р. М. обкл. 88 стор.	1.00
Антологія поезії „Молоде вино“. Київ, Вид-во „Смолоскип“, 1994 р. Тв. обкл. 232 стор.	1.00
Мішко Степан. „Нарис ранньої історії Руси-України“. Нью-Йорк-Торонто-Мюнхен, 1981 р. Тв. обкл. 226 стор.	1.00
Пристайко Володимир. Шаповал Юрій. „Михайло Грушевський і ГПУ-НКВД. Трагічне десятиліття: 1924-1934 рр.“ Київ, Вид-во „Україна“, 1996 р. Тв. обкл. 330 стор.	1.00
Щербак М. „Чебрець“. Вибрані поезії ЗСА, 1991 р. Тв. обкл. 268 стор.	1.00
„Знаки. 155 стародовніх українських вишивок“. Київ, 1992 р. М. обкл. 71 стор.	1.00
Літопис УПА. Т. 12. Документи і матеріали. Ред. Євгена Штендера. 1989 р. 350 стор.	1.00
Літопис УПА. Т. 17. Англійською мовою. Англо-мовні видання 1946-47 рр. Ред.П. Потічний, 1988 р. Тв. обкл. 192 стор.	1.00
Літопис УПА. Т. 20. Показчик до „Літопису УПА“. Книга перша: 1-19 томи, 1994 р.Тв. обкл., 525 стор.	1.00
Літопис УПА. Т. 21 УПА в світі німецьких документів. Ред. П. Потічний, 1991 р.Тв. обкл. 2270 стор.	1.00
Літопис УПА. Т. 22. УПА в світі польських документів. Впорядкував Є. Місило.1992 р. Тв. обкл. 630 стор.	1.00
Літопис УПА. Т. 23. Медична опіка в УПА. Ред. М. Ріпецький. 1992 р. Тв. обкл. 477 стор.	1.00
Літопис УПА. Т. 24. Ідел і Чин. Ред. Ю. Маївський і Є. Штендера, 1995 р. Тв. обкл. 590 стор.	1.00
Літопис Української Повстанської Армії. Том 25. Пісні УПА. Ред. З. Лавришин. Вид-во Літопис УПА 1996 р. Торонто-Львів. Тв. обкл. 555 стор.	1.00

*ПЕРЕСИЛКА \$2.50

Адреса: SVOBODA, BOOKSTORE

2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

В. Ющенко...

(Закінчення зі стор. 5)

ПЕК отримала схвалення західніх урядів та міжнародних організацій. У той час Президент В. Ющенко захищав непрозору компанію-посередника „РосУкр-Енерго", яку прем'єр-міністер Юрій Єхануров допустив до внутрішнього ринку в результаті укладення газової угоди в січні 2006 року.

Уряд Ю. Тимошенко намагався усунути всіх корумпованих посередників. Як зазначає посол К. Сміт, західні уряди підтримували зусилля уряду щодо ліквідації всіх корумпованих посередників у газових відносинах України та Росії: „З того часу, як вона спромоглася перейти до прямих переговорів з Росією, щодо цін на газ, та усунути посередників і шукачів ренти на кшталт „РосУкр-Енерго", Ю. Тимошенко намагається зробити прозорими всі бізнес-відносини в цілому в Паливно-енергетичному комплексі країни, тобто, проводити політику від якої суттєво виграє вся Європа".

Стосовно суперечливої угоди з Венко, укладеної в жовтні 2007 року, яку В. Ющенко підтримав, а уряд зобразив як повторення схеми „РосУкрЕнерго" і намагається скасувати, К. Сміт зазначив: „Очевидним є те, що, незважаючи на деякі суперечливі дії Ю. Тимошенко у справі Венко, вони все ж є ще одним прикладом того, як вона вперто намагається запровадити якомога більшу прозорість у сферу видобування нафти і газу в Україні.

Незважаючи на політичне протистояння, яке розгорнулося навколо цієї справи, політика прем'єр-міністра може виявитися найбільш виправданою з точки зору розв'язання проблеми і гарантією того, що Венко буде серйозним інвестором, а не знаряддям в руках менш прозорих компаній".

К. Сміт також переконаний в тому, що уряд Ю. Тимошенко проводить правильну політику стосовно „Нафтогазу України": „Що стосується управління державними компаніями, то красномовним прикладом є урядова фінансова підтримка „Нафтогазу“, який у момент передання влади від Віктора Януковича до Ю. Тимошенко перебував на межі банкрутства та мав величезні борги перед чужоземними позичальниками – борги, які були набуті попередніми урядами і могли бути наслідком використання ресурсів компанії з метою особистого збагачення. Мені здається, що прем'єр-міністер Ю. Тимошенко відреагувала більш оперативно на цей виклик і надала державні гарантії сплати боргів, що в цілому позитивно позначилося на загальному кредитному кліматі країни. Це було одним з ключових рішень,

без якого країні могли загрожувати дуже неприємні наслідки".

Повернення Є.Марчука в українську політику свідчить про бажання Президента вдатися до тактики Л. Кучми, щоб усунути уряд Ю. Тимошенко та її особисто як політичного конкурента.

На думку К. Сміта: „Використання ресурсів ПЕК у політичних цілях проти уряду знову дозволить зацікавленим, корумпованим гравцям як всередині країни, так і за її межами, повернути собі втрачений вплив на Україну".

Ю. Тимошенко знову зіштовхнулася не лише з енергетичним тиском Росії, а й зазнала удару в спину, як і вісім років тому, з боку Президента, РНБО та Є. Марчука.

Свідченням підготування чергового рішення про відновлення олігархічної контролі над нафто-газовим комплексом є витік інформації про проект рішення РНБУ щодо подрібнення „Нафтогазу" у щотижневому „Дзеркало тижня" з метою його розпродажу льоальним фінансово-промисловим групам. Швидше за все, його загальмували лише з тієї причини, що в парляменті досі немає досить голосів, аби відправити Ю. Тимошенко у відставку.

Повернення політичних методів Л. Кучми та політична реінкарнація Є. Марчука ставить питання про те, як далеко В. Ющенко готовий піти, щоб усунути Ю. Тимошенко, яку він вважає головною перепорою для переобрання на другий термін.

Напівавторитарний режим Л. Кучми, незважаючи на придушення протестів „України без Кучми", короткотермінове ув'язнення Ю. Тимошенко у лютому 2001 року, після сумнозвісного „листа трьох" та її тривале цькування з використанням фальшивих кримінальних справ, врешті-решт програв боротьбу з демократичними силами.

У молодій, проте демократичній Україні спроба Президента В. Ющенка повернутися до методів Л. Кучми ще більше приречена на поразку, ніж за президентства самого Л. Кучми. Як нещодавно слушно зазначив екс-міністер оборони Анатолій Гриценко, використання таких методів вдарить пізніше по самому Президенту.

Вже сьогодні популярність В. Ющенка опустилася до критичних шести відс. – тобто до рівня, який мав Л. Кучма під час своєї другої каденції. Продовження використання методів свого попередника доб'є авторитет В. Ющенка. Понад те, руйнуючи уряд Ю. Тимошенко, В. Ющенко підриває свій курс на євроатлантичну інтеграцію, який може триматися лише на єдності „помаранчевої" коаліції. („Українська правда", 24 червня)

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ

ТА КОНТЕЙНЕРИ

В УКРАЇНУ

DNIPRO SO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

СПОРТ

Україна і Євро-2012

КИЇВ. – У Києві 3 липня відбудеться зустріч Президента України Віктора Ющенка з президентом Союзу європейських футбольних асоціацій (УЕФА) Мішелем Платіні. Напередодні М. Платіні також відвідає Варшаву. В обох випадках він проведе переговори про стан підготування до Чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

За підсумками поїздки президент УЕФА надасть дві доповіді до розгляду на засіданні виконавчого комітету УЕФА у вересні. У січневій доповіді УЕФА була дана незадовільна оцінка проведеним заходам.

Колишній міністер у справах сім'ї молоді та спорту Віктор Корж вважає, що в Україні не відберуть Євро-2012, як мінімум до осені. Якщо УЕФА усе ж вирішить забрати право на проведення в Україні Євро-2012, то це може стати приводом для відставки зі своєї посади М. Платіні. „В історії чемпіонатів світу і Європи ще не було випадку, щоб у господарів відбирали ці змагання. Це був би скандал і для України з Польщею, і для УЕФА, і особисто для М. Платіні“, – вважає В. Корж.

Експерти УЕФА відзначають прогрес України та Польщі щодо підготування до Чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Про це йдеться у звітах про стан летищ, стадіонів, інфраструктури розміщення, транспортування, телекомунікацій, безпеки й порядку, медицини.

Головною проблемою України залишається спорткомплекс „Олімпійський“. Керівництво УЕФА залишається незмінним у своїх вимогах і очікує на остаточне рішення, яке підтвердить спроможність Києва підготувати „Олімпійський“ вчасно, не пізніше, ніж за рік до турніру.

Міністер молоді і спорту Юрій Павленко вважає, що сьогодні немає підстав для того, щоб позбавляти Україну і Польщу права на проведення Євро-2012. Зформовано генеральний плян і виділені кошти українською державою. „Є всі надії на те, що до 2012 року Україна в повній мірі буде відповідати вимогам УЕФА“, – зазначив міністер.

Збірна Еспанії – чемпіон Європи з футболу

ВІДЕНЬ. – 29 червня збірна Еспанії з футболу перемогла у фіналі команду Німеччини з рахунком 1:0 і стала чемпіоном Європи.

Еспанці вдруге у своїй історії виграли трофей, отримавши перемогу на стадіоні „Ернст Хапель“, і не дозволили німцям вчетверте стати чемпіонами континенту. Еспанія виграла чемпіонат Європи 1964 року.

Нападник збірної Еспанії Фернандо Торес визнаний найкращим гравцем фінальної зустрічі Євро-2008. Саме його удар на 33-ій хвилині гри приніс перемогу еспанцям.

Головний тренер збірної Німеччини з футболу Йоахім

Льов назвав перемогу суперника закономірною. „Збірна Еспанії грала дуже добре впродовж всього турніру, її гравці чудово підготовлені технічно. Коли суперник зловив свій ритм, ми не знайшли, чим йому відповісти“, – сказав він.

Відразу після закінчення півфінального змагання чемпіонату Європи, у якому змагалися збірні Росії та Еспанії, національна коман-

да Росії зібралася у віденському готелі на прощальну вечерю.

Президент Російського футболного союзу Віталій Мутко вручив усім бронзові медалі континентальної першости. Команда Росії після поразки у грі з Еспанією посідала останнє місце в групі, але спромоглася перемогти команду Голландії і вийшла у півфінал, але у грі з Еспанією знову зазнала розгрому (УНІАН).

Запрошуємо всіх на

Український Фестиваль

16 і 17 серпня, 2008

у 17-ту річницю незалежності України

на оселі ОДВУ ім. О. Ольжича

1230 Beaver Run Drive Lehighton, PA 18235

For information, call: 215- 235-3709 - Weekdays or 610-377-4621 - Weekends

Програма:

Український Народний Ансамбль “Казка”

Іннеса Тимочко-Декайло – Скрипачка з України

Христина Шафранська - солістка

З Торонта

“КОЗАКИ”

Вступ включає забаву

Вступ:
\$5.00/від особи—
один день
\$7.00/від особи—два
дні

Субота 16 серпня

1:30—Програма

3:30—Програма

7:00—Забава

Неділя 17 серпня

11:00—Свята Літургія

1:00—Програма

Гри і забави для дітей – Їзда коником - Мистецькі вироби, смачні українські та американські страви

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

102. Книга Неемії, 11-13:
заселення Єрусалиму

Настав час заселення відбудованого Єрусалиму. Старшини народу вже жили у місті. Решта кинула жереб, щоб кожен десятий йшов жити у Єрусалимі. Деякі самохідь погодилися перейти до міста. Біблія у десятому розділі Книги Неемії наводить імена усіх, хто оселився у місті. Було проведено освячення мурів, на яке запросили співців, левітів, священників з усієї країни. Два великих хори зі співом обійшли міські мур і зійшлися у храмі. Але Неемія зауважив, що народ не дотримується закону Божого: люди працювали в суботу, багато юдеїв одружилися з чужинками, у храмі відвели приміщення для Товія, родича священника. Неемія вигнав Товію з храму (також Христос вигнав з храму лихварів і купців), заборонив працювати в суботу, а родини звелів очистити від чужининок.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосередини – о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосередини, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

Нові найнижчі ціни

В Україні:	\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ	\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
	\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
	\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

*Доставка \$11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., саямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки. Ціна \$ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна

Тел.: (973)538-3888 • Fax: (973)538-3899

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕФАН КОТИЙ член 161 Відд. УНС Т-ва св. Василя в Ембрідж, Па. Помер 28 березня на 87-му році життя. Нар. в 1920 р. Членом УНС став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку дружину Вероніку, сина Стефана, і дочку Сузан з родинами, 5 внуків, 5 правнуків і брата з родиною. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ТЕОДОР ЧОПІЙ член 282 Відд. УНС Т-ва Непорочного Зачаття у Вілкс Бері, Па. Помер 10 березня 2008 р. на 91-му році життя. Нар. в 1916 р. у Форд Ситі. Членом УНС став в 1934 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, сина Теда з дружиною, дочок Мері з чоловіком, Сюзан з чоловіком, внуків, племінників і племінниць. Похорон відбувся на католицькому цвинтарі св. Марії в Даллас, Па.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ІВАН БАТИСКО член 277 Відд. УНС Т-ва св. Івана Хрестителя в Гартфорд, Кт. Помер 14 грудня 2007 р. на 36-му році життя. Нар. в 1971 р. в Україні. Членом УНС став в 2000 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ірину, батька Ярос-

лава, брата Миколу, сестру Віру і родину в Україні. Похорон відбувся в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ТЕРЕЗА ВАРГО член 101 Відд. УНС Т-ва Св. Василя. Померла 24 квітня 2008 р. на 54-му році життя. Нар. в 1953 р. Членом УНС стала в 2004 р. Залишила в глибокому смутку 2 синів Яківа і Луку, дочку Кароліну, 4 внуків. Похорон відбувся 29 квітня 2008 р. на Есопому Cemetery, Есопому Borough, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН БАЛАНЧУК член 173 Відд. УНС Т-ва св. Володимира в Вілмінгтон, Дел. Помер 16 травня 2008 р. на 91-му році життя. Нар. в 1916 р. в с. Жизнамир, Бучач, Україна. Членом УНС став в 1972 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, доньку Надю, приятелів у Вілмінгтоні, дальшу родину в Канаді і Україні. Похорон відбувся 19 травня 2008 р. на катедральному цвинтарі у Вілмінгтоні, Дел.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

У десяту річницю відходу у вічність
відомого діяча Миколи Лебеда

19 липня 1998 року, у Пітсбургу, Пенсильванія, після довгої і важкої недуги помер на 88-му році життя відомий український політичний діяч Микола Лебедь. Покійний все своє довге і трудолюбне життя присвятив боротьбі за державну незалежність українського народу.

М. Лебедь народився 1910 року в селі Нові Стрілища, що на Львівщині. З молодих літ вірою і правдою служив своєму народові, українській справі. Був організатором Юнацтва Організації Українських Націоналістів в 1930-1932 роках. Згодом він – один з членів Крайової езекутиви ОУН, зв'язковий з провідником ОУН за кордоном полковником Євгеном Коновальцем.

В половині липня 1933 року Крайова езекутива ОУН доручила М. Лебедеві підготування і виконання замахів, зокрема замаху у Варшаві на міністра Броніслава Перацького, погромника українського національного життя. Після вдалого замаху на міністра Б. Перацького М. Лебедь негайно виїхав з Варшави до Німеччини. Польська влада попросила німецькі урядові чинники арештувати М. Лебеда, і гестапо арештувало його, хоча він заявив німецькому консулові, що є політичним утікачем, якого з політичних мотивів переслідують польська поліція.

На так званому Варшавському процесі 13 січня 1936 року М. Лебеда засуджено на кару смерті, з заміною, на підставі амністії, на довічне тюремне ув'язнення. М. Лебедь відповів на вирок окликом: „Хай живе Україна!“.

Під час Другої світової війни М. Лебедь був одним з організаторів похідних груп на Схід. Після арешту німцями провідних членів ОУН в 1941 році очолив ОУН та українську організовану революційну боротьбу українського народу проти німецьких і більшовицьких окупантів, яка переросла у загальнонаціональний виступ Української Повстанської Армії.

У грізний час, коли на українських землях шаліли дві ворожі окупаційні сили, утворилась Українська Головна Визвольна Рада (УГВР), яка керувала визвольною боротьбою українського народу на українських землях.

На Великому зборі УГВР в липні 1944 року М. Лебеда покликав на пост генерального секретаря закордонних справ УГВР і доручено виїхати на Захід з завданням організувати морально-політичну допомогу у визвольній боротьбі в Україні.

В перші роки М. Лебедь перебував у Італії, звідки переїхав до США. Він був одним з засновників об'єднання „Пролог“ у Нью-Йорку та його доволітним головою, автором праці „Українська Повстанська Армія“.

М. Лебедь відзначався ініціативністю, відвагою, рішучістю і активністю. Невтомна енергія, розмах, послідовність, сміливість – це прикмети його провідницької душі. У його душі горіли любов до України і ненависть до її ворогів. Все своє життя він поклав на вівтар України.

Ярослав Колодій,
Філадельфія

Богдан Сторожук був засновником
хору „Трембіта“ у Дітройті

(10 липня 1921 року – 27 травня 2008 року)

Мені пощастило, що я зустрів Богдана Сторожука, знав його і спілкувався з ним, вчився в нього любити людей, свою рідну землю і нашу Українську державу. Його життя – зразок беззастережного українства і патріотизму.

В своїх статтях і дописах до преси він будив в інших любов до свого краю.

Ще студентом Львівської Політехніки він став членом ОУН, в молодому віці був пластуном. В 1941 році у Львові брав участь в охороні уряду Ярослава Стецька, після проголошення акту про відродження Української держави. Пізніше опинився в таборі для переміщених осіб, отримав диплом інженера в Регенсбурзі та диплом інженера-механіка в Мюнхені.

Від 1950 року жив у Дітройті, працював в інженерно-конструкторському відділі

корпорації „Крайслер“, був активним членом Товариства українських інженерів Америки, за що був нагороджений срібною грамотою сеньйора. Організував хор „Трембіта“ у складі 120 осіб і віддав йому 35 років праці в ролі незмінного адміністратора.

В травні 1990 року, вийшовши на пенсію, переїхав з дружиною і сином до Сакраменто, де став членом Товариства збереження української спадщини Північної Каліфорнії, працював над випуском журналу „Погляд“. Вершиною досягнень в Каліфорнії було створення Української школи, у якій був першим її директором.

Важко знайти слова втіхи для тих, хто знав його.

Вічна пам'ять Богданові Сторожукові!

Федір Швець,
Розвіл, Каліфорнія

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Число телефона:

Зголошення присилати до: Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
Переведення зміни адреси триває 1-2 тижні.

За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“
спомини і співчуття з приводу
відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати
видання тижневика
пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

З невимовним смутком ділимося болючою вісткою, що 27 квітня 2008 р. після важкої недуги відійшов у вічність наш найдорожчий і незабутній БРАТ та улюблений ВУЙКО

СВ. П.
**д-р ЮРІЙ ПЕТРО
СЕНДЕЦЬКИЙ**

нар. 3 липня 1941 р. в Бережанах, Україна.

Довголітній працівник як Structural Materials Research Engineer at US Air Force Research Laboratory, Wright – Patterson AFB, Dayton, Ohio.

У глибокому смутку залишилися:

- сестра – ОКСАНА СОСЕНКО з чоловіком ЮРИЄМ
- сестринки – ХРИСТЯ ПОРИТКО з чоловіком НЕСТОРОМ
- РОМА ПЕНТЕАДО з чоловіком РЕНАТОМ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 3 травня 2008 р. в церкві св. Андрія в Гемптонбурґу, Н. Й., а опісля на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

У ВОСЬМУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої і ніколи незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУНІ

СВ. П.
ЗЕНОВІЇ НИКИФОРУК
з дому РИБЧУК

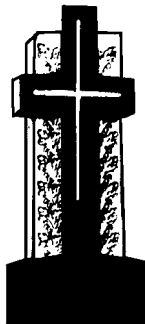
будуть відправлені
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ
14 ЛИПНЯ 2008 р.

- в Римі – в катедрі св. Софії
- в Торонто – в катедрі св. Миколая
- у Львові – в соборі св. Юрія
- в каплиці УКУ
- в Івано-Франківську – в катедральному храмі
- в Городенці – в церкві Успення ПБ
- в церкві св. отця Миколая
- в церкві Непорочного Зачаття ПДМ
- в Нью-Йорку – в церкві св. Юра в дні 15 липня 2008 р.

За вічний спокій душі покійної Зеновії
просить про Ваші молитви
РОДИНА

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРґУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

8 червня 2008 р. відійшов у вічність

СВ. П. СТЕПАН ЖЕНЕЦЬКИЙ

письменник, журналіст і видавець місячника
„Голос Лемківщини“.

Степан Женецький любив свою родину, а понад усе – рідну Україну, український народ. Завжди читав українські часописи, з яких довідувався про долю України після її визволення з окупації. Радів успіхам, вболівав за невдачі, особливо на сході, де підтримували В. Януковича. Його мучив брак єдності українського народу. Тішився, що маємо журналістів в Україні і за кордоном, які знаменито боронять інтереси України.

„Я тепер не в силі писати, – говорив, – але мої колеги добре виконують свої обов'язки і я цьому радію“.

Нижче друкується життєпис, написаний Покійним за життя.

Народився я 28 грудня 1913 року в містечку Великі Мости, район Жовква (раніше) тепер Сокаль, Львівська область. Батьки мої: Іван Женецький і Анна Женецька з дому Цюпа.

Писати почав я рано, ще учащуючи до народної школи. Почав я з віршів, які посилав до дитячого журналу „Дзвіночок“, що появлявся у Львові під редакцією поета і прозаїка Юрія Шкрумеляка, який все доваджував мені: „Пишіть, пишіть, бо ви талановито пишете“. Друкувався я тоді також у львівських тижневиках „Народна справа“ і „Нове село“, що його редагував і видавав здібний журналіст Віктор Воробець. З 1935 року і до початку німецько-польської війни постійно працював у редакції „Нове село“. Перші свої вірші і нариси-оповідання підписував я псевдонімом Федін Борозенко. Численні мої статті друкувалися у львівських щоденниках „Новий час“ і „Діло“, та „Господарсько-кооперативний часопис“.

Був мобілізований до польської армії, брав участь у німецько-польській війні, а потрапивши до німецького полону, опинився в Німеччині, де проживав до 1952 року. Після звільнення з полону я залишився в Німеччині і там працював журналістом і письменником. Спершу став на працю в журналі „Вісник“, що його видавало Українське Національне Об'єднання в Нюрнберзі, пізніше в часописі „Голос“, що появлявся в Берліні під редакцією поета Богдана Кравцева. Після закінчення Другої світової війни став на працю в часописі „Християнський голос“, що видавався в Нюрнберзі, редактором якого був Мирон Коновалець, брат Євгена Коновальця. В тому часі друкувалися мої оповідання в журналі „Пробієм“, що його видавав і редагував Степан Росоха в Празі. Також друкувалися тоді мої статті в тижневому часописі „Краківські вісті“, що появлялися в Кракові, Польща.

Прибувши в 1952 році до США і поселившись в місті Йонкерсі, стейт Нью-Йорк, зразу став співробітничати майже у всіх українських часописах і журналах тодішнього вільного світу: у США став писати в щоденниках „Свобода“ і „Америка“, та тижневиках „Національна трибуна“ журналі „Вісник“. У Канаді мої писання друкувалися в тижневиках „Мета“ (Торонто), „Українські вісті“ (Едмонтон), „Гомін України“ (Торонто), „Український Фармер“ (Торонто), в журналі „Нові дні“ (Торонто); в Англії: в тижневику „Українська думка“ (Лондон), журналі „Визвольний шлях“ (Лондон); у Франції: „Українське слово“ (Париж); в Австралії: в обох тижневиках, назви яких уже не пригадую. В 1963 році став редагувати місячний часопис „Лемківські вісті“, що його видавала Організація Оборони Лемківщини в Нью-Йорку, США, а від 1968 року видавав і редагував незалежний місячний часопис „Голос Лемківщини“ в Нью-Йорку.

Проживаючи в Німеччині, я був членом Спілки Українських Журналістів Німеччини. У США став членом Управи Спілки Українських Журналістів Америки. На конкурсі журналістів, що його провела Спілка Українських Журналістів Америки в 1971 році, я був нагороджений першою премією за найкращу статтю на політичні теми „Границя на Одрі-Нісці й західні українські землі“.

В гумористичних часописах „Лис Микита“, що його видавав мистець Едвард Козак в місті Дітроїті, США; та в гумористичному журналіку „Мітла“, що його видавав Юліан Середяк в Буенос-Айресі, Аргентина, часто друкувалися мої гуморески про життя-буття української еміграції.

За ці гуморески й сатиричні нариси з життя нашої еміграції, дехто називав мене еміграційним Вишнею.

На Україні я став відомий, коли в 1999 році у Київському видавництві „Смолоскип“ були видані мого авторства дві книжки, одна – оповідання про Лемківщину „Гори мстяться“, друга це збірка гуморесок „Еміграція в поході“ (під псевдонімом Степан Вусатий). У будинку Спілки Письменників України в Києві відбулася їх презентація. У жовтні 2002 р. мене прийнято до Національної Спілки Письменників України.

Степан Женецький-Вишня, Вусатий

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
**Ukrainian National
Assn., Inc.**

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington, N.J. 08822
Email: eugenemaria@patmedia.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка до опіки над
старшою жінкою з проживанням
у Північному Нью-Джерсі.
Тел.: (973) 761-6902
залишити записку.

Будівельна фірма „EMSA Construction“ по-
шукує майстра-тесляра та підмайстрів із
досвідом у будівництві (framing) та став-
лені гіпсових плит (drywall). Добра платня!

Тел.: (732) 246-8333

Потрібна жінка до праці
із замешканням
в околиці Бостону, Мас.
Тел: (617) 721-5179 Мона

• НА ПРОДАЖ •

Велика (2700 кв. футів) хата у Глен Спей,
Н.Й. з окремим помешканням, пару хвилин хо-
ду до церкви св. Володимира та оселі „Верхо-
вина“.

Головна хата: 4 спальні, 3 лазнички та 2
додаткові кімнати у півниці із виходом на по-
двір'я.

Помешкання: 3 кімнати, лазничка. Окремий
вхід, опалення та електрика. Дерев'яні підло-
ги скрізь. Площа 1.8 акрів. Лісок позаду.
Ціна: 297.000 дол.

Тел.: (607) 829-8299

**ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО**

УНІВЕРСИТЕТУ

**ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!**

**Ukrainian Free University
Foundation, Inc.**
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

DVD VHS CDs CASS, танці, звичаї,
серія „My Free Ukraine“, Роксоляна,
Верьовка, Вірський, Бандуристи, УПА.
Помаранчева революція, 16 річниця.

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

Друкарня**COMPUTOPRINT Corp.**

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат

**Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law**

Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

Куплю **КАРТИНИ** старих
українських мистців до
своєї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956

Михайло

Hair Model -

Earn up to \$1,200 per day
as a hair model.

Email photo to jenni575@yahoo.com
Call Jennifer 212-561-1624.

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

KANTOR
LONG - DISTANCE - PHONE - SERVICES

**Перша українська телефонна компанія
в Північній Америці**

- ✦ Низькі ціни
- ✦ Висока якість
- ✦ Жодних лімітів
- ✦ Жодних попередніх,
додаткових
чи прихованих оплат

Телефонуйте до нас:

з Чикаго: **773-751-2318**

з Філадельфії: **215-689-8076**

з інших місцевостей: **1-877-848-6376**

www.kantor.ca

**Не гайте часу – звертайтеся до нас і
починайте заощаджувати сьогодні!**